DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 270. Piątek, 5 (17) Grudnia. 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. - Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach.—Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8;—półrocznie rsr. 4;— kwartalnie rs. 2;—miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5;—w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10;—półrocznie rsr. 5;—kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. - Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia *tegoż samego dnia*, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana.—Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 5 (17) Grudnia.

Nominacje. — Przez dodatkowe Najwyższe rozkazy (z d. 21 listopada) pułkownik pułku siemionowskiego gwardji *Ellich*; (z d. 26 listopada) dowódca 1-go moskiewskiego lejb-dragońskiego pułku Jego Cesarskiej Mości pułkownik *Lerch*, i dowódca 13-go pułku dragonów orderu wojskowego pułkownik baron *Schilling*, mianowani zostali fligeladjutantami Jego Cesarskiej Mości, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków.

Awanse. — Przez Najwyższy rozkaz w wydziale wojskowym z d. 25 listopada, awansowani zostali na chorążych: podoficer 7-go żmudzkiego pułku arcyksięcia Franciszka Karola, *Bagin*; junkrowie: 27-go pułku witebskiego *Paszczenko* i *Bukowski*; 28-go pułku połockiego *Frołow* i *Noniewicz.*

Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych, z d. 29 listopada 1869 r. — Zważywszy, że w Nr. 258 gazety *Sudiebnyj Wiestnik* zamieszczony jest artykuł pod tytułem: „Rewizja u sędziego pokoju Czerkesowa“ wystawiający czynność wykonawcy rządowego w przewrotnem świetle, mogącem podać powód do nierzetelnego tłomaczenia tak środka wywołanego koniecznością, jakoteż sposobu jego wykonania, a nadto mając na względzie w ogólności niedobry kierunek przyjęty w ostatnim czasie przez pomienioną gazetę, minister spraw wewnętrznych, na mocy ust. II Najwyższego ukazu wydanego do rządzącego senatu z d. 6 kwietnia 1865 r. i art. 29 dz. II Najwyżej zatwierdzonej w tymże dniu uchwały rady państwa, postanowił: oznajmić pierwsze ostrzeżenie gazecie *Sudiebnyj Wiestnik* w osobie odpowiedzialnych: redaktora i wydawcy, asesora kolegjalnego Czebyszewa-Dmitrijewa i redaktora rzeczywistego radcy stanu Łochwickiego. (*Gon. Urzęd.*)

Wydział poczt. — W Nr. 259 *Gońca Urzędowego* zamieszczony został Najwyższy rozkaz względem zmniejszenia opłaty od prostej korespondencji między Petersburgiem a bliższemi okolicami. Przesyłanie listów między temi miejscowościami, jako zamiejskiemi, w kopertach pocztowych

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

JAK ZAŚLUBIĆ UKOCHANĄ?

POWIEŚĆ

Armanda Jusselain.

Czy rodziłeś się w roku 1816 czytelniku? Mnie wprawdzie ten wypadek spotkał znacznie później... wiem jednak z opowiadania, że w owym czasie dziwne rzeczy działy się we Francji. Były podobno na północnych i na wschodnich jej granicach takie miasta i wioski, gdzie zmuszeni byliśmy kwaterować cudzoziemskich żołnierzy, którzy nie zbyt łagodnie pragnęli obchodzić się z nami—lecz najgorzej było w południowych prowincjach, gdzie już nie obcy nas, lecz my sami siebie prześladowaliśmy tak zawzięcie, jak gdyby wróciły się fanatyczne czasy wojen domowych i religijnych.

W Bordeaux naprzykład, mieście najspokojniejszem w świecie, gdzie każdy mieszkaniec troska się tylko o zapracowanie na życie, i zrobienie majątku, znajdowali się wówczas ludzie, co na podobieństwo rozbójników leśnych, żyli jedynie z rabunku dopełnianego jawnie na swoich własnych współziomkach i to bezkarnie nawet.

Pomiędzy takimi zuchami fatalnej pamięci, odznaczał się tam właśnie w roku 1816 niejaki Deligny... Całe Bordeaux znało go doskonale.

Człowiek ten, czterdziestoletni prawie, czarniawy, wysoki, chudy i muskularny, miał nos podobny do drapieżnego ptaka, umieszczony pomiędzy oczami okrągłemi, dzikiego blasku—a jego ręce nadzwyczaj długie, zdawały się przeznaczone do robienia szpadą lub uderzania sztyletem. Był to istny typ kondotiera włoskiego.

Utrzymywano, że Deligny posiadał jakiś mająteczek — świadczył o tem poniekąd jego ubiór, dość staranny zazwyczaj — a że zaraz w początkach swojego awanturniczego zawodu, zabił w pojedynku kilku byłych oficerów na pół żołdzie pozostałych z wielkiej armji i kilku jawnych bonapartystów, zyskał sobie opinję obrońcy dobrej sprawy, a nawet przyjmowany był z pewnemi względami w niektórych sferach urzędowych.

Rozzuchwalony tem, prowadził otwarcie swoje rzemiosło. W teatrach, kawiarniach lub na publicznych przechadzkach, wybierał sobie zwykle swoje ofiary. Lada spojrzenie, lada gest jakiś, lub miejsce zajęte przezeń gwałtem innej osobie, były powodem wyzwania — a człowiek wyzwany przez pana Deligny, zamieniał się zawsze w trupa lub w kalekę.

Ludzie uczciwi szeptali pomiędzy sobą, że to nie potrwa długo i że prędzej czy później, Opatrzność ześle mściciela tylu ofiar zamordowanych według przepisów quasi honorowych przez człowieka, który bił się na szpady jak sławny Saint-Georges, a kulą z pistoletu trafiał jaskółki w locie.

Otóż, wieczorem, w dniu w którym rozpoczyna się ta powieść, zaczerpnięta z gazet ówczesnych — przedstawiano w wielkim teatrze miejskim, operę „Westalkę“. Jakaś sławna śpiewaczka przejeżdżająca przez Bordeaux miała wystąpić w roli „Julji“ i dla tego może, wbrew zwyczajowi sala teatru była przepełniona publicznością rozciekawioną bardzo.

Już podniesiono kurtynę, gdy Deligny wszedł do sali z hałasem i potrącając wszystkich po drodze, zasiadł na jednem z krzeseł przed-orkiestrowych...

Wprawdzie z głębi sali syknięto nań bojaźliwie, lecz wszystko ucichło natychmiast, skoro awanturnik odwrócił się i spojrzał do koła. Oczewiście, nikt nie chciał zaczynać kłótni z takiem dzikiem zwierzęciem.

Gdyby jednakże Deligny baczniej był rozejrzał się po sali, byłby dostrzegł młodzieńca stojącego na schodkach prowadzących z krzeseł do kurytarza, który podczas gdy wszyscy spuścili bojaźliwie oczy, patrzył spokojnie i śmiało w dzikie i groźne jego oblicze.

Młodzieniec ten, głuchy na piękności muzyki Spontiniego, zdawał, się od chwili wejścia Deligny'ego, całą uwagę zwracać na niego jedynie i ani na chwilę nie odwracał oczu od zuchwałej postaci wyzywacza.

Deligny, który dość często odwracał się i patrzył po sali z miną człowieka przyzwyczajonego wzniecać trwogę i podziwienie, dostrzegł wreszcie to uparte młodego człowieka spojrzenie — lecz daleki od podejrzewania kogokolwiek o śmiałość—wziął

5-cio kopiejkowych, ustanowionych wyłącznie dla poczty miejskiej, nie dozwala się; a przeto dla dogodności publiczności wprowadzone będą nowe koperty 5-cio kopiejkowe, dla przesyłania listów pocztą miejską i zamiejską. O wystawieniu takich kopert na sprzedaż ogłoszonem będzie do publicznej wiadomości. Podczas lata pocztowe komunikacje między Peterburgiem a niektóremi bliższemi miejscami ustanowione będą częstsze.

*Dalszy ciąg Postanowienia Namiestnika w Królestwie Polskiem o pensjach emerytalnych i dodatkach do nich.**)

69) Radcy Honorowemu, Józefowi *Sztemborskiemu*, spadłemu z etatu Kontrolerowi Powiatowemu Okręgu Płockiego, za 33-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 525, a mianowicie: rs. 210 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 315 w drodze łaski z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rs. 210 z funduszów Skarbowych.

70) Ignacemu *Mańko*, spadłemu z etatu Pomocnikowi Kontrolera Skarbowego Powiatu Siedleckiego, za 30-letnią służbę, rs. 300 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rs. 120 z tychże funduszów.

71) Wojciechowi - Janowi *Ziółkowskiemu*, spadłemu z etatu Strażnikowi b. służby Konsumcyjnej m. Warszawy, za 26-letnią służbę, rs. 45 z funduszów Skarbowych.

72) Marjannie - Marcjannie z Pawłowskich *Wardzyńskiej*, wdowie po Piotrze Wardzyńskim, spadłym z etatu Strażniku służby zewnętrznej b. Urzędu Konsumcyjnego m. Warszawy, oraz ich dwojgu dzieciom: Marjannie-Justynie i Antoniemu-Józefowi, za 20-letnią służbę ich męża i ojca, rs. 30 z funduszów Skarbowych, a mianowicie: rs. 18 dla wdowy, a rs. 12 dla dzieci.

73) Sekretarzowi - Kolegjalnemu, Gustawowi *Ząbkowskiemu*, b. Nadzorcy uczątku VI w Zarządzie Akcyznym Gubernji Suwałkskiej, za 36-letnią służbę, rs. 562 kop. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

74) Józefatowi *Paschalskiemu*, spadłemu z etatu Sekretarzowi Sekcji Stempla Wydziału dochodów niestałych w b. Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, za 20-letnią służbę, rs. 120 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rs. 120 i z tychże funduszów.

75) Antoniemu *Drzewińskiemu*, spadłemu z etatu Dozorcy Rzezi b. służby Konsumcyjnej m. Warszawy, za 24 letnią służbę, rs. 40 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rs. 40 i z tychże funduszów.

76) Stanisławowi *Wiśniewskiemu*, spadłemu z etatu Dozorcy Kontrolnemu b. służby Konsumcyjnej m. Warszawy, za 26-letnią służbę, rs. 60 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rs. 60 i z tychże funduszów.

77) Kajetanowi *Kukalskiemu*, spadłemu z etatu Strażnikowi przy b. Urzędzie Konsumcyjnym m. Warszawy, za 30-letnią służbę, rs. 90 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

78) Juljanowi *Tymowskiemu*, spadłemu z etatu Dozorcy do rewizji szynków przy b. Urzędzie Konsumcyjnym m. Warszawy, za 21-letnią służbę, rs. 45, z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rs. 45 i z tychże funduszów.

79) Marcelemu *Mikuckiemu*, spadłemu z etatu Rewizorowi młodszemu b. służby Komsumcyjnej m. Warszawy, za 24-letnią służbę, rs. 90 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rs. 90 i z tychże funduszów.

80) Ignacemu *Trzeciakowi*, spadłemu z etatu Dozorcy do rewizji szynków przy b. służbie Konsumcyjnej m. Warszawy, za 21-letnią służbę, rs. 45 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rs. 45 i z tychże funduszów.

81) Kasyldzie z Pruskich *Müller*, wdowie po Janie-Józefie Müller, spadłym z etatu Ekspedytorze rogatek Warszawskich, oraz ich dwojgu dzieciom: Wincentemu-Ignacemu i Bronisławie-Marcjannie, za 27-letnią służbę ich męża i ojca, oprócz pensji Emerytalnej rs. 56 kop. 25, nadanej im już postanowieniem Namiestnika z dnia 27 Grudnia (8 Stycznia) 1867/8 r., pensja dodatkowa z tytułu spadnięcia z etatu Müllera, w takiejże ilości rs. 56 kop. 25 z funduszów Skarbowych, a mianowicie: rs. 33 kop. 75 dla wdowy, a rs. 22 kop. 50 dla dzieci.

82) Karolowi *Targowskiemu*, spadłemu z etatu Kontrolerowi Skarbowemu Powiatu Opatowskiego, za 30-letnią służbę, rs. 375 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rs. 150 z tychże funduszów.

83) Karolinie z Modzelewskich *Kulczyckiej*, wdowie po Janie-Nepomucenie Kulczyckim, spadłym z etatu Rewizorze Młodszym b. służby Konsumcyjnej m. Warszawy, oraz ich synowi Hipolitowi-Kasjanowi, za 31-letnią służbę ich męża i ojca, oprócz pensji Emerytalnej rs. 150, nadanej im już postanowieniem Namiestnika z dnia 24 Kwietnia (6 Maja) 1868 r. pensja dodatkowa z tytułu spadnięcia z etatu Kulczyckiego, w ilości rs. 60 z funduszów Skarbowych, a mianowicie: rs. 45 dla wdowy, a rs. 15 dla syna.

84) Maciejowi *Bogdańskiemu*, spadłemu z etatu Ekspedytorowi Rogatek przy b. Służbie Konsumcyjnej m. Warszawy, za 22-letnią służbę rs. 60 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rs. 60 i z tychże funduszów.

85) Józefowi *Gniazdkiewiczowi*, spadłemu z etatu Dozorcy Rzezi przy b. Urzędzie Konsumcyjnym m. Warszawy, za 26-letnią służbę, rs. 50 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rsr. 50 i z tychże funduszów.

86) Franciszkowi *Grünwald*, spadłemu z etatu Strażnikowi b. Służby Konsumcyjnej m. Warszawy, za 20-letnią służbę, rs. 36 z funduszów Skarbowych.

87) Maksymiljanowi *Noskowskiemu*, spadłemu z etatu Dozorcy Kontrolnemu b Służby Konsumcyjnej m. Warszawy, za 30-letnią służbę, rsr. 120 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rs. 48 z funduszów Skarbowych.

88) Michałowi *Zalewskiemu*, spadłemu z etatu Strażnikowi b. Służby Konsumcyjnej m. Warszawy, za 29-letnią służbę, rs. 37 kop. 50 z funduszów Skarbowych.

89) Rafałowi *Koszutskiemu*, spadłemu z etatu Dozorcy Rzezi przy b. Służbie Konsumcyjnej m. Warszawy, za 29 letnią służbę, rs. 50 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu, tyleż rs. 50 i z tychże funduszów.

90) Franciszkowi *Wrońskiemu*, spadłemu z etatu Dozorcy Składu wódek przy b. Urzędzie Konsumcyjnym m. Warszawy, za 20-letnią służbę rs. 60 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż, rs. 60 i z tychże funduszów.

91) Ludwikowi *Kielińskiemu*, spadłemu z etatu Referentowi Wydziału Kontroli i Podatków Stałych w b. Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, za 26-letnią służbę, rs. 187 k. 50 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rs. 187 k. 50 i z tychże funduszów.

92) Kacprowi *Roszkowskiemu*, spadłemu z etatu Starszemu Referentowi w b. Czasowym Wydziale regulacji podatków stałych przy Zarządzie Finansowym w Królestwie, za 31-letnią służbę, rs. 550 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rs. 220 z tychże funduszów.

93) Ksaweremu-Józefowi *Czekierskiemu*, spadłemu z etatu Dozorcy do rewizji szynków przy b. Urzędzie Konsumcyjnym m. Warszawy, za 21-letnią służbę, rs. 45 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rs. 45 i z tychże funduszów.

94) Kazimierzowi *Dziubińskiemu*, spadłemu z etatu Strażnikowi przy b. Urzędzie Konsumcyjnym m. Warszawy, za 20-letnią służbę, rs. 36 z funduszów Skarbowych.

95) Marjannie z Piątkowskich *Kamińskiej*, wdowie po Janie Kamińskim, Stróżu przy Składzie Rządowym żelaza w Warszawie, oraz ich córce Annie-Marjannie, za 26-letnią służbę ich męża i ojca, rs. 25 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a mianowicie rs. 18 k. 75 dla wdowy, a rs. 6 k. 25 dla córki.

96) Rozalji z Kamionowskich *Tryniszewskiej*, wdowie po Konstantym Tryniszewskim, spadłym z etatu Pomocniku Referenta czasowego Wydziału regulacji podatków stałych przy b. Zarządzie Finansowym w Królestwie, oraz ich dzieciom: Wacławowi-Cyprjanowi i Zofji-Marji za 24-letnią służbę ich męża i ojca, rs. 125 z funduszów Skarbowych, a mianowicie: rs. 75 dla wdowy, a rs. 50 dla dzieci, oraz z tytułu spadnięcia z etatu Trymiszewskiego, tyleż rs. 125 i z tychże funduszów, a mianowicie: rs. 75 dla wdowy, a rs. 50 dla dzieci.

97) Melitonowi *Zdanowiczowi*, b. Starszemu Rewizorowi dochodu tabacznego, za 30-letnią służbę, rsr 375 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

98) Maurycemu *Waga*, spadłemu z etatu Dozorcy szynków przy b. Urzędzie Konsumcyjnym m. Warszawy, za 25-letnią służbę, rs. 56 k. 25 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rs. 56 kop. 25 i z tychże funduszów.

99) Bogumiłowi *Rejman*, spadłemu z etatu Strażnikowi przy b. Urzędzie Konsumcyjnym m. Warszawy, za 20-letnią służbę, rs. 30 z funduszów Skarbowych.

100) Antoniemu *Sokolnickiemu*, spadłemu z etatu Dozorcy Kontrolnemu b. Służby Konsumcyjnej m. Warszawy, za 30-letnią służbę, rsr. 135 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rs. 54 z funduszów Skarbowych.

101) Hipolitowi *Burzyńskiemu*, spadłemu z etatu Starszemu Adjunktowi b. Urzędu Konsumcyjnego m. Warszawy, za 28-letnią służbę, rs. 62 k. 50 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu, tyleż rs. 62 k. 50 i z tychże funduszów.

102) Radcy Dworu, Ignacemu-Pawłowi *Jasińskiemu*, spadłemu z etatu Nadzorcy Dochodu z Akcyzy w IV Oddziale Okręgu Suwałkskiego, za 34-letnią służbę, rsr. 450 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rs. 189 z funduszów Skarbowych.

103) Klementynie z Załuskich *Czerwińskiej*, wdowie po Teoderze Czerwińskim, spadłym z etatu Pomocniku Kontrolera Powiatowego Okręgu Kaliskiego, oraz ich 3-gu dzieciom: Józefowi-Witalisowi, Eugenji-Konstancji i Antoniemu, za 21-letnią służbę ich męża i ojca, oprócz pensji emerytalnej rs. 118, nadanej mu już Postanowieniem Namiestnika z d. 28 Lipca (9 Sierpnia) 1868 r., pensja dodatkowa z tytułu spadnięcia z etatu Czerwińskiego, w takiejże

*) Patrz *Dzien. Warsz. Nr.* 268, 269.

---

to za jeszcze jeden objaw admiracji dla swojej osoby.

Chcąc jednakże przekonać się o tem stanowczo, zaraz po skończeniu pierwszego aktu, powstał i skierował się wprost do młodgo człowieka, chcąc go w przechodzie potrącić łokciem — lecz młodzieniec z nadzwyczajną grzecznością usunął się na bok, zostawiając srogiemu wyzywaczowi przestronne i swobodne przejście.

— Ba! szalony byłem, przypuszczając, że ten smarkacz szuka ze mną zaczepki — pomyślał Deligny—radzę mu jednak strzedz się... gdyż to jego uparte ściganie oczami, poczyna mnie niecierpliwić.

I wyszedł spokojnie... Widocznie był w łagodnem usposobieniu podczas tego wieczoru!

Zaledwie jednak wyzywacz opuścił salę, gdy ów młodzieniec poszedł wprost do opróżnionego przezeń krzesła ..

W owej epoce, szczególniej też po teatrach prowincjonalnych, nie znaczono jeszcze krzeseł numerami lub ruchomym wyrazem „zajęte". Zamiast tego, każdy który opuszczał na chwilę raz już zajęte przez siebie miejsce, pozostawiał na niem jakiś znak lub przedmiot dla przestrogi nowo-przybyłym.

Tak też uczynił i Deligny, zostawiając rękawiczkę na opuszczonem krześle.

Młody człowiek stanąwszy przed miejscem zajmowanem przed chwilą przez wyzywacza, wziął w końce dwóch palców ową rękawiczkę—rzucił ją na podłogę i rozsiadł się spokojnie w krześle, nadeptawszy rękawiczkę nogą.

Kilka najbliżej siedzących osob, spostrzegło ten zuchwały postępek młodzieńca — poglądając nań z niepokojem i litością. Wreszcie, obok siedzący sąsiad, także młody człowiek, widocznie powodowany współczuciem, ozwał się żywo wzruszonym nawet głosem:

— Pan pomyliłeś się niezawodnie... to krzesło już zajęte...

— Wiem o tem panie.

— Lecz... nie wiesz pan zapewne przez kogo?...

— I to wiem także... przerwał nieznajomy i podziękowawszy ukłonem sąsiadowi za okazaną troskliwość — odwrócił się ku scenie.

W jednej chwili zrobił się szmer w sali — wiadomość, że znalazł się śmiałek gotowy stawiać czoło dzikiemu pogromcy ludzi, przebiegała z ust do ust. Nawet członkowie orkiestry położyli swoje instrumenta—wszyscy przeczuwali, że coś okropnego zdarzy się za chwilę.

Sam tylko nieznajomy, będący przedmiotem ogólnego podziwu, siedział spokojnie i z wielką uwagą zdawał się przypatrywać jakiemuś widokowi namalowanemu na kurtynie

— Co to za jeden? zapytywano dokoła.

— Jakto? czyliż nie wiecie? przecież to jest Paweł Trelan, sekretarz prefekta.

— Czy być może! więc ten piękny młodzieniec z czołem bladem i melancholijną twarzą, jest tym samym, który w przeszłym miesiącu rzucił się w środek płomieni podczas pożaru w Chartrons dla wyratowania biednej kobiety z dzieckiem, których już za zgubionych miano?

— Co... Trelan? wołano z innej strony.—Wszakże to on również ocalił dwie rybaczki tonące w rzecę...

— Ależ to niepodobna, zauważył ktoś znowu, aby ten delikatny i wytworny młodzian, był tym samym, który niedawno zatrzymał w pędzie powóz pani X. unoszony przez rozhukane konie!...

— A przecież to on sam... On, któremu za te wszystkie czyny, nadano przydomek Trelana-zbawcy.

— Ach! biedny chłopiec! Doprawdy, że tym razem sam będzie potrzebował wybawienia!

W tej chwili Deligny wrócił do sali. Wszyscy zamilkli nagle, tłumiąc oddech w piersiach—wychylano się z loż, ażeby dojrzeć co się stanie i wszystkie oczy zwróciły się na krzesło w którem siedział z miną obojętną Trelan-wybawca.

Deligny spostrzegłszy wrażenie sprawione, jak sądził, obecnością swoją, uśmiechnął się zwycięzko. Lecz nie długo pozostał w złudzeniu — spostrzegł albowiem, że wszystkie te spojrzenia nie na niego skierowane były, lecz raczej na krzesło na którem obecnie siedział ten sam młodzieniec, który go tak uporczywie ścigał wzrokiem nie dawno... W jednej chwili oczy wyzywacza zaiskrzyły się jak ślipie drapieżnego zwierza, gdy ma się rzucić na zdobycz — wolnym jednakże krokiem przeszedł odległość rozdzielającą go od nieznajomego śmiałka i, co dziwniejsza, im bardziej zbliżał się ku niemu, czuł ogarniające go dziwne jakieś wzruszenie. (*d. c. n.*)

ilości rs. 118 z funduszów Skarbowych, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

104) Tadeuszowi *Szymborskiemu*, b. Nadzorcy Uczątkowemu w służbie dochodów z Akcyzy Gubernji Warszawskiej, za 28-letnią służbę, rs. 187 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

105) Asesorowi Kolegjalnemu, Stanisławowi *Dworakowskiemu*, spadłemu z etatu Kontrolerowi Powiatowemu Okręgu Sejneńskiego, za 34-letnią służbę, rs. 450 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rs. 180 z funduszów Skarbowych. *(d. c. n.)*

Komisja Rządowa Sprawiedliwości ogłasza, iż Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem na 320 posiedzeniu swem w dniu 17 (29) Października r. b. odbytem, darowiznę dwóch sklepów w Międzyrzecu, na rzecz miejscowego szpitala starozakonnych, przez Moszka Dawidowicza i Ryfkę z Goldmanów małżonków Migdałów, aktem urzędowym z dnia 8 (20) Listopada 1867 roku uczynioną i prawnie przyjętą, w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w rzeczonym akcie darowizny zamieszczonemi, zatwierdził.

Rząd Gubernjalny Warszawski. — We wsi Okuninie Gm. Góra powiatu Warszawskiego, we wsi Woli Rafałowskiej Gm. Kuflew, wsi Ostrowie Gm. Rudno i Budy Przytockie Gm. Jakubów w powiecie Nowomińskim, i mieście powiatowem Radzyminie, pojawiła się zaraza bydlęca księgosuszem zwana. O czem podając do wiadomości powszechnej Rząd Gubernjalny nadmienia, że władzom miejscowym zarządzono przedsięwziąść należyte w podobnym wypadku środki ostrożności.

W rozkazie Warszawskiego Ober - Policmajstra do Policji Wykonawczej zamieszczono: W ponowieniu rozporządzenia zamieszczonego w rozkazach do policji w r. z. za Nr. 24 i 307, znów polecam komisarzom policji wykonawczej, zobowiązać właścicieli i rządców, tak prywatnych jako i rządowych domów, deklaracjami, ażeby w celu zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom, kominowe wyciery, za pośrednictwem swej domowej służby, wymiatali przynajmniej raz na miesiąc, albowiem to nie należy do kominiarzy, lecz obowiązuje właścicieli i rządców domów, jak również, ażeby we wspomnione otwory nie składano śmieci, niezamurowywano takowych i niezasłaniano ciężkiemi sprzętami. Obowiązek dopilnowania powyższego, wkładam na majstrów kominiarskich i miejscowych rewirowych naczelników, pod osobistą odpowiedzialnością komisarzy.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

dnia 4 (16) Grudnia.

Przy odczytaniu mowy tronowej cesarza Franciszka-Józefa, w sali pałacu recydencjonalnego, w obec członków obu izb rady państwa, znajdowali się ministrowie w całym komplecie, nie wyłączając dra Bergera, a takie ich przedstawienie się w pewnej solidarności, mogło wydawać się dziwnem, w obec ciągłych zapewnień dzienników o nieporozumieniach w łonie gabinetu. *Wiener Abendpost* zaprzeczył pogłosce o podaniu się całego gabinetu do dymisji, a pomimo tego i mowy tronowej, pogłoski o przesileniu gabinetowem utrzymują się w swej mocy, tylko odraczają to przesilenie do chwili, kiedy zostaną wzięte pod rozwagę, zapowiedziane przez mowę tronową ważne kwestje konstytucyjne. Że teraz nie nastąpi żadna zmiana w gabinecie przedlitawskim, wskazuje i to, że cesarz Franciszek-Józef udał się do Pesztu, gdzie także grozi częściowe przesilenie gabinetu węgierskiego, gdyż pan Lyonay minister skarbu, z powodu nieprzyjęcia przez sejm jego projektu co do opłaty od obwieszczeń w gazetach, podał się do dymisji.—Mowa tronawa dość zimno była przyjęta przez zgromadzonych członków rady państwa, a obok tego zwracają uwagę, iż nie zawierała żadnej wzianki o stanowisku Austrji względem soboru powszechnego i potępienia ultramontańskiej opozycji przeciw konstytucji, co uznają za złą wróżbę dla ruchu anti-konkordatowego. — W Dalmacji na miejsce feldmarszałka-porucznika Wagnera, mianowany został namiestnikiem p. Fluck v. Leidenkron, co zdaje się wskazywać albo zamierzoną zmianę systemu, albo przynajmniej uznanie błędów w postępowaniu dotychczasowego namiestnika.

Ogłoszenie firmanu sułtańskiego w Egipcie nie sprawiło wrażenia na ludność, a komisarz Porty opuszczając Egipt, powiózł z sobą list wice-króla zapowiadający rychłą podróż jego do Konstantynopola, do której robione już były przygotowania.

Według dzienników paryzkich, kombinacje w przedmiocie utworzenia gabinetu nie doprowadziły do żadnego skutku. *La France* utrzymuje że dwie opinje walczyły z sobą: jedna pragnęła utworzyć gabinet z żywiołów dawnego, przybrawszy do niego nowe siły z prawego i lewego środka, ale wszystkie jej usiłowania w celu urzeczywistnienia tej myśli były bezskuteczne; druga zamierzała utworzyć gabinet z całkiem nowych żywiołów, jako wyrażenie czysto-parlamentarnej większości. *Status quo* został utrzymany aż do ukończenia czynności sprawdzania ważności wyborów.

Gabinet włoski nakoniec stanowczo ukonstytuował się w zeszły wtorek, ale w ostatniej chwili, jak słusznie donosiły nasze telegramy, prezydencję jego wraz z wydziałem spraw wewnętrznych objął p. Lanza, p. Sella zaś ograniczył się na wydziale skarbu.

Kiedy w kortezach hiszpańskich deputowany Eydulen, występował w obronie królowych Izabelli i Krystyny w sprawie klejnotów korony, jednocześnie paryzki dziennik *Figaro*, na podstawie, jak się zdaje, informacij z interesowanej strony, odpierał zarzuty p. Figuerolla w tym samym przedmiocie.

W Irlandji fenjenizm coraz bardziej się rozwija, a kiedy poprzednio głównem jego siedliskiem były miasta, teraz potrafiono mu zjednać stronników pomiędzy ludnością wiejską, obiecując każdemu wieśniakowi chałupę i zagrodę na własność.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Paryż, *16 (4) grudnia.* Według pogłosek, nowy gabinet utworzył się w następującym składzie: Daru — wydział spraw wewnętrznych, Ollivier — spraw zagranicznych, Louvet — skarbu, Segris — sprawiedliwości, Talhouet — oświecenia, Buffet — handlu i robót publicznych (na nowo złączone), Leboeuf — wojny, Rigault — marynarki.

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Moskwa, 1 (13) grudnia.* Otrzymano tu wiadomość, że w fabryce reutowskiej p. Mazurina miała miejsce eksplozja gazu, przyczem zawaliły się sklepienie murowane i górne części ścian. Przy tem nieszczęściu zabity został jeden robotnik. *(Birż. Wied.)*

* *Wiedeń, 14 (2) grudnia. Wiener Abendpost* zaprzecza stanowczo wiadomości, jakoby większość ministerstwa podała się do dymisji. *(Wolffs T. B.)*

* *Wiedeń, 14 (2) grudnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby panów, minister złożył projekt do prawa w przedmiocie ksiąg hypotecznych. Następnie wybrana została komisja adresowa złożona z 15 członków.—14 członków zainterpelowało ministerstwo ogólnopaństwowe w przedmiocie wczorajszej demonstracji robotników, która była nielegalną; postawiono przytem zapytania, dla czego władze nie zapobiegły temu zgromadzeniu, i jaka odpowiedź udzielona została robotnikom? Prezes ministrów przyrzekł odpowiedzieć wkrótce na tę interpelację. *(Tamże)*

* *Wiedeń, 15 (3) grudnia. Wiener Ztng* ogłasza w swej części urzędowej uwolnienie feldm.-por. Wagnera od obowiązków namiestnika i dowodzącego wojskami w Dalmacji, oraz nominację barona Fluck'a von Leidenkron na kierującego temże namiestnictwem. *(Tamże.)*

* *Paryż, 14 (2) grudnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, w dalszym ciągu rozpraw, Garnier-Pagès zapytał ministra spraw wewnętrznych, czy rząd zezwoli na swobodny przywóz gazet zagranicznych. Minister odpowiedział, że jest to pytanie wielkiej doniosłości, na które nie może on odpowiedzieć tak lub nie. Gazety zagraniczne, które nie ponoszą takich ciężarów jak francuzkie, nie mogą korzystać we Francji z tejże swobody. Garnier-Pagès oświadczył na to, że odpowiedź ta dowodzi, iż rząd, pomimo wyrazów liberalnych, nie postępuje ani o krok naprzód. *(Tamże.)*

* *Florencja, 14 (2) grudnia.* Utrzymuje się pogłoska, że jakkolwiek Sella wejdzie do gabinetu, lecz Lanza obejmie w nim prezydencję. Puszczone w obieg listy ministerjalne, częścią bardzo pomiędzy sobą różne, powinny być przyjmowane ogłędnie. Do tej chwili nie nastąpiło jeszcze zatwierdzenie królewskie. *(Tamże).*

* *Florencja, 14 (2) grudnia.* Podług *Gazzetta uffiziale*, nowe ministerstwo ukonstytuowane zostało w następujący sposób: Lanza prezes i minister spraw wewnętrznych, Sella skarbu, Reali sprawiedliwości, Govone wojny, Gadda robót publicznych, Correnti wychowania publicznego, Visconti-Venosta spraw zagranicznych, Castagnola rolnictwa i tymczasowo marynarki. *(Tamże.)*

* *Florencja, 14 (2) grudnia.* Nowi ministrowie złożyli dziś przysięgę na ręce króla i przedstawią się jutro w parlamencie. *(Tamże).*

* *Rzym, 15 (3) grudnia.* Podług danych urzędowych, z liczby 1,044 prałatów, którym służy prawo brania udziału w soborze lub którzy otrzymali osobne zaproszenie, znajduje się obecnie w Rzymie 762. *(Tamże).*

* *Berlin, 15 (3) grudnia. Prov. Corr.* mówi o rezultacie głosowania nad prawem o ukonsolidowaniu, że prawo to przyjęte zostało o wiele znaczniejszą większością, niż się tego spodziewano. Większość osiągniętą została przez to, że skrupuły niektórych konserwatystów nie wywarły żadnego wpływu na większość ich stronników. Rezultat głosowania i postawa jaką przybrało podczas takowego stronnictwo konserwatywne, zwiększają zawczasu ufność, że izba panów uchwali również to prawo. *(Tamże).*

* *Drezno, 15 (3) grudnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, przy rozprawach nad budżetem ministerstwa sprawiedliwości, deputowani Sachsse i Scharf powstawali na rząd z powodu niepatrjotycznego i przeciwnego konstytucji wniosku w przedmiocie związkowego sądu handlowego. Schnoor i Krause (narodowcy liberalni) odparli ten zarzut. Schnoor podziękował rządowi, wśród głośnych oznak zadowolenia, w imieniu interesów handlu powszechnego. Kretzschmar (liberalny niezależny) wynurzył nadzieję, że słuszna dążność do jedności prawa utoruje sobie bez przeszkody drogę. *(Tamże.)*

* *Madryt, 13 (1) grudnia.* Na posiedzeniu kortezów, przy rozprawach nad klejnotami koronnemi, p. Elduayen zbijał twierdzenia p. Figuerola i stawał w obronie królowych Krystyny i Izabeli. *(Cor. H. B.)*

* (Komitet dam towarzystwa opieki nad rannymi i chorymi wojskowymi). Do komitetu dam towarzystwa opieki nad rannymi i chorymi wojskowymi, wpłynęło od członków założycieli: S. A. Leontjewowej-Lewickiej 10 rs. i baronowej P. W. Driesen 10 rs.

* (Odłożenie prelekcji). Otrzymaliśmy od p. Z. Korzybskiego następujący list: Przepraszam najmocniej szanowną publiczność za uczyniony wczoraj przezemnie zawód, którego całkowitę winę przyjmuję na siebie. Skutkiem niedostatecznego porozumienia się, a właściwie skutkiem przesłyszenia, dopiero wczoraj wieczorem po godzinie 5-ej dowiedziałem się, iż jednocześnie ze mną na cel towarzystwa dobroczynności miał mieć p Beneveni prelekcję, że zaś i ja z ośmiu moich wykładów czwartą część czystego dochodu przeznaczyłem na *Żłobki*, nie chcąc więc żeby biedna dziatwa i w ogóle ubodzy na stratę w ten sposób wystawieni byli, uległem namowom i odłożyłem mój wykład o „Wolności handlu" na sobotę, t. j d. 6 (18) grudnia r. b. w sali resursy obywatelskiej o godzinie 6-ej po południu. Mocno czując uczyniony zawód szanownej publiczności, nic mi nie pozostaje jak tem publicznem a szczerem wyznaniem winy, złagodzić słuszne niezadowolenie na jakie się tak nieszczęśliwie wystawiłem. Bileta czwartkowe służą na sobotę. Biletów dostać można w kancelarji towarzystwa dobroczynności, jako też przy wejściu na wykłady.

* (Porównanie dochodu za miesiąc listopad r. b.)

a) na drodze żelaznej warszawsko-wiedeńskiej:

	rok 1868 rsr.	kop.	rok 1869 rsr.	kop.
z przewozu osób	53,391	69½	55,309	97
z przewozu tow.	152,838	72	151,278	56
różne dochody	9,577	33½	9,140	3½
razem	215,807	75	215,728	56½

W r. 1869 mniej rs. 79 kop. 18½.

Od początku stycznia do końca listopada 1869 r. dochód wynosi . . . rs. 2,418,546 kop. 31.

W tym samym czasie w r. 1868 dochód wynosił rs. 2,472,108 kop. 77

Zatem w r. 1869 mniej o rs. 53,562 kop. 46.

b) na drodze żelaznej warszawsko-bydgoskiej:

	rok 1868 rsr.	kop.	rok 1869 rsr.	kop.
z przewozu osób	16,359	31	13,136	79
z przewozu tow.	50,625	96½	36,743	17
różne dochody	14,332	50½	4,296	48
razem	81,317	78	54,176	44

W r. 1869 mniej rs. 27,141 kop. 34.

Od początku stycznia do końca listopada 1869 r. dochód wynosi . . . . . rs. 569,687 kop. 91.

W tym samym czasie w r. 1868 dochód wynosił. . rs. 543,587 kop. 71½.

Zatem w r. 1869 więcej. rs. 26,100 kop. 19½.

* (Wieczór muzykalny). Z Płocka donoszą, że w zeszły poniedziałek, 24 listopada, w aktowej sali gimnazjum płockiego żeńskiego dany był wieczór muzykalny przez amatorów i amatorki muzyki, należących do składu urzędników i uczni gimnazjów mężkiego i żeńskiego, na dochód biedniejszych uczni tych zakładów. Sam cel tego wieczoru zasługuje na spółczucie dla tych, którzy podjęli się urządzenia takowego, a wieczór ten tem przyjemniejszym był dla publiczności, że osoby mające w nim udział, wykonały odegrane sztuki bez żadnego zarzutu. Szczególniej przyjemne wrażenie na publiczności wywarł śpiew S. O. G. wykonany solo z „Lukrecji Borgji" Donizettego, „Bolero Sicilienne" Werdi, który przyczynił się do uświetnienia tego wieczoru; przyczem uczennice gimnazjum dobrze odśpiewały pieśń „Wietrzyk", ułożoną przez księcia Piotra Oldenburskiego, i kilka innych sztuczek ruskich i włoskich, a na zakończenie hymn narodowy „Boże Cesarza chroń". Dochód z tego wieczora, wraz z nadpłatami przez niektóre osoby nad cenę biletów, wynosił 178 rsr.

* (Stan powietrza i choroby panujące w m. październiku w gubernji petrokowskiej). *Dzien. gub.* miejscowy pisze: Cały październik był pochmurny i wilgotny, tak, że żadnego jasnego dnia nie było; panujące wiatry były zachodnie, a powiększej części południowo-zachodnie. Temperatura powietrza w początku miesiąca dochodziła w południe do + 6°, czasem do + 11°, a zresztą chwiała się pomiędzy 0° i + 4° Réaum. Z rana ciepłomierz niekiedy wskazywał 2° mrozu. Dni dżdżystych było 9, śnieżnych 10. Druga połowa miesiąca była pochmurna, z mocnemi wiatrami w nocy; barometr prawie ciągle stał bardzo nizko; powietrze nasycone wilgocią, wzburzone wiatrami, jakkolwiek wywierało wpływ na organizmy, ale nie wyradzało usposobienia do chorób epidemicznych. Obok takiego stanu powietrza połączonego z wilgocią, dostrzegano najwięcej chorób z przeziębienia, jako to: kataralne cierpienia oczu, nosa, organów oddechowych, reumatyczne cierpienia w różnych kształtach, gorączki powrotowe (febres intermittentes) i kataralne, a czasem i tyfoidalne. Zapalenia gardła rzadko przybierały charakter difteryczny, a cierpienia krtani u dzieci rzadko sprowadzały grypę. Koklusz ciągle panował u dzieci; szkarlatyna obserwowana była tylko w m. Łodzi. Ospy naturalnej było kilka wypadków w powiecie brzezińskim. Z powodu ciągłej wilgoci powietrza w tym miesiącu, należało obawiać się rozwinięcia chorobliwości szczególniej między ubogą klasą ludności, wszelako tak chorobliwość jako też śmiertelność bardzo były nieznaczne, a choroby nie przedstawiały złośliwego charakteru

* (Kronika pożarów). Podług otrzymanych wiadomości z 10 gubernij kraju tutejszego, w pierwszej połowie października, znaczniejsze pogorzele były w następujących miejscach:

1) *W gubernji warszawskiej:* w dniu 19 września (1 października) we wsi Wielki Opacz (w pow. warszawskim) spaliły się zabudowania gospodarza wraz z ruchomym majątkiem, zaasekurowane na rsr. 2,600;—w dniu 28 września (10 października) w m. Tarczynie (w pow. grojeckim) spaliły się trzy stodoły z ruchomościami oszacowanemi na rs. 1,460;—w tymże dniu w m. Błoniu (w pow. grodiskim) spaliły się różne zabudowania ocenione na rs. 5,060;—w dniu 6 (18) października w m. Radyminie spaliło się 5 domów z zabudowaniami gospodarczemi, oszacowanemi na rs. 17,620;—w powiecie kutnowskim spalił się w fabryce cukru Konstancja magazyn zaasekurowany na rsr. 2,940 z znajdującymi się w nim zapasami materjałów nieubezpieczonemi, na rsr. 15,000.

2) *W gubernji kaliszskiej:* w dniu 8 (20) października w dobrach Opatówek spalił się młyn wodny ubezpieczony na rs. 4,000.

3) *W gubernji petrokowskiej:* w dniu 26 września (8 października) w m. Janowie (w pow. petrokowskim) spalił się żydowski szlachtuz ubezpieczony na rs. 250.

4) *W gubernji radomskiej:* we wsi Wysoczki (w pow. sandomirskim), spaliły się trzy stodoły ze zbożem, dwie szopy i stajnia, skutkiem czego poniesiono straty do rsr. 2,790;—w dniu 14 (26) września w m. Gielniowic (w pow. opoczeńskim) spaliło się: 1 murowany i 9 drewnianych domów, 8 stodół, 4 obory i inne zabudowania gospodarcze, skutkiem czego poniesiona strata wynosi rs. 3,000.

5) *W gubernji kieleckiej:* w dniu 30 września (12 października) we wsi Kaczkowicach (w pow. pinczowskim) spaliły się trzy stodoły ubezpieczone na rs. 2,000.

6) *W gubernji lubelskiej:* w dniu 9 (21) września we wzi Roskopaczewie (w pow. lubartowskim) spaliły się dwa gumna włościańskie zaasekurowane na rs. 720,—a w dniu 25 września (11 października) we wsi Kawenczynie (w pow. lubelskim)—gumno, 8 sztuk bydła i narzędzia rolnicze.

7) *W gubernji siedleckiej:* w dniu 20 września (2 października) we wsi Władysławowie (w pow. krasnostawskim) spaliła się stodoła ze zbożem, zaasekurowana na rsr. 11,174.

8) *W gubernji płockiej:* we wsi Sumnie (w pow. lipnowskim) spaliły się zabudowania gospodarcze ze zbożem, skutkiem czego poniesiono straty rs. 10,600.

9) *W gubernji łomżyńskiej:* w dniu 30 września (12 października) we wsi Grądy - Polewne (w pow. pułtuskim) spalił się dom i stodoła; przy tym wypadku utracił życie sześcioletni syn włościanina Bluma, Juljan.

10) *W gubernji suwałkskiej:* w dniu 28 października (10 listopada) we wsi Święte Jeziory (w pow. sejneńskim) spaliła się stodoła ze zbożem; strata wynosi rsr. 1,500;—zaś w dniu 26 października (8 listopada) w m. Przeroślu spaliły się 4 stodoły ze zbożem, sianem i słomą; strata wynosi 1,400 rsr.

Ogólna liczba pożarów w pierwszej połowie października była 50 *). Pożary te powstały częścią skutkiem nieostrożności, lub też z niewyśledzonych jeszcze dotąd przyczyn; w tej liczbie miały miejsce 2 pożary z rozmyślnego podpalenia powstałe, a straty wynoszą rsr. 69,776. Jednakże cyfra ta jest niższą od rzeczywistej, albowiem w jednych miejscach wykazane są straty w zaasekurowanych, a w drugich w nieubezpieczonych ruchomościach i nieruchomościach. W porównaniu zaś z drugą połową września, straty poniesione są wyższe o rs. 16,717.

* (Kurjerek). I wczoraj znowu, całe po południe padał deszcz obfity, który dopiero około godziny 8-ej wieczorem ustał—aby zostawić po sobie noc pogodną, suto oświeconą księżycem. Temperatura nie oziębiła się i dziś rano—i zdaje się, że deszcz przerwany nocą, znowu nas dzisiaj pokropi. Jakoż w chwili gdy to piszymy, zaczyna już padać nie deszcz wprawdzie, lecz za to śnieg wilgotny.

— A szkoda! bo dziś jako w ostatni dzień targowy, przed Wilją (choć i wilja w sam piątek przyszły przypada) panie nasze potrzebują osobiście udawać się „do miasta" dla porobienia pewnych spiżarniowych zapasów na zbliżające się już święta. Tak więc, drobne ich nóżki brodzić będą musiały po okropnem błocie... Ileż to ofiar płeć nadobna ponosi, nietylko dla serc naszych, lecz i dla żołądków także!

— A propos żołądków, notujemy tu fakt, że dla posilenia i rozgrzania tych gospodarzy organizmu ludzkiego, jeden z małych zakładów, zwany „mleczarnią", a istniejący na skwerze przy Zjezdzie, który podczas lata słynie z orzeźwiających nabiałów i jagód—obecnie, już od początku jesieni, daje gościom swoim dobrą czekoladę po 7½ kopiejek szklanka. W Warszawie, gdzie czekolada sprzedawana dotąd po ogromnej cenie (w cukierniach), była napojem niedostępnym dla niezamożnych lub oszczędnych ludzi—taki pomysł zasługuje na uwagę, i powinny go z użytkować wszystkie pierwszorzędne przynajmniej kawiarnie tutejsze, do których gromadzą się średniej klasy goście. Czekolada podawana tam, po cenie kawy, będzie prawdziwem dobrodziejstwem dla tych, którzy jej w cukierniach pić nie są w stanie. Zasługa takiego obniżenia ceny tego posilnego napoju, należy do jednego z cukierników tutejszych, Wedla, który zaprowadziwszy u siebie fabrykę czekolady na maszynie parowej, dostarcza ją na miasto po nizkich, nieznanych dawniej cenach.

— Już to obecnie, tak nasz kurjerek, jako i inne sprawozdawcze pisma warszawskie, zajęte są przeważnie gastronomiczną treścią — i słusznie, u nas, jak i w całej prawie słowiańszczyznie, gdzie gościnność stanowi wybitną cechę, każde święta obchodzą się ucztami charakterystycznemi, na które już z góry oczekują wszyscy — nic dziwnego przeto, że w takiej porze każdy z handlujących i każdy z konsumentów myśli, mówi i pisze nawet... o wszelkich spiżarnianych i piwnicznych ingredjencjach.

— Cechą naprzykład świąt zbliżających się są ryby, których miljony polegną na wiljowych stołach. Otóż te ryby nigdy nie są dość tanie w Warszawie, pomimo że teraz ułatwiona koleją żelazną komunikacja z augustowskiemi, tak rybnemi jeziorami, a głównie z Cesarstwem, powinna była wpłynąć na obniżenie cen tego postnego mięsa, które u nas tylko w możniejszych domach, lub u wiernych tradycjom izraelitów spożywają. Może też w roku obecnym ryby stanieją, z powodu tak przyjaznej do ich połowu aury.

— Kalendarze, sypią się jak z rogu obfitości w tych ostatnich, zakończających rok stary chwilach. Do znanych już i przodkujących, zarówno wytwornością edycij jak treścią kalendarzy, Ungra i Jaworskiego, przybyły illustrowane i książkowe, rozmaitego nakładu — a nawet i znaczniejsze miasta prowincjonalne, jak Lublin, Kalisz i Łódź, przesłały nam także swoje noworoczniki—dość poprawne, jak na początek nawet,—obecnie zaś wyjdzie za lada chwilę „kalendarz humorystyczny," który mapodobno istotnie odpowiadać godnie swojemu pretensjonalnemu tytułowi.

— Już to Warszawa lubi humorystykę—ten gust jej mieszkańców widoczny wszędzie — w teatrze wielkim naprzykład, „Piękna Helena," „Flick i Flock," a w rozmaitości, wesołe bluetki jak „Czuła struna," gromadzą tłumy wielbicieli, gdy na dramatyczną „Parję," opatrzoną w prześliczną muzykę, już wczoraj mało osób przybyło — a jak się rozkoszowano podczas lata humorystycznemi przedstawieniami w Alkazarze, Eldorado, Tiwoli i tym podobnych teatrzykach! Słowem, nawet kalendarz wydawany przez Pawła i Gawła, koryfeuszów Kurjera Świątecznego—miał licznych wielbicieli. Zapewne zdążając za takim wspólnego smaku objawem, „Wędrowiec," jedno z najlepiej redagowanych i najpożyteczniejszych pism tutejszych, zaczął już zamieszczać szkice humorystyczne ołówka Kostrzewskiego na ostatniej swojej stronicy — a zrobił rzecz humorystyczniejszą jeszcze dla uciechy abonentów swoich, gdyż im od nowego roku zniżył cenę prenumeraty!

— Zresztą wiadomości bieżących nie wiele dzisiaj. O wieczorze muzykalnym w Resursie kupieckiej i o koncercie na dochód niezamożnych studentów, już pisaliśmy, jak również o odbytej wczoraj prelekcji p. Beneweni, który zajmował uwagę swoich słuchaczy, tłumaczeniem im fizycznej słońca budowy,—dodamy więc chyba wiadomość, że p. Beyer znany powszechnie właściciel fotograficznego zakładu, wyjechał obecnie do Monachjum w celu nabycia sekretu drukowania fotografij na sposób Atterta.

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Zamkowym, Ignacy Dębski, lat 39 liczący, zostający pod opieką warszawskiego towarzystwa dobroczynności, cierpiący od dawna słabość św. Walentego, znalezionym został w łóżku nieżywym. W celu wyprowadzenia śledztwa, zawiadomiono o tem sąd.

— W tymże cyrkule, w domu pod Nr. 109, wściekł się pies pokojowy, który ugryzł w palec lewej ręki swego pana, Wincentego Kroszkowskiego tokarza i pokąsał psa drugiego. Kroszkowski leczy się w swym mieszkaniu, a psy zniszczono.

— Z liczby wołów, przypędzonych zaonegdaj z Pragi, na rzeź do szlachtuza na Solcu, jeden zachorował, a w dniu onegdajszym zdechł. Po sprawdzeniu przez lekarzy weterynaryjnych, okazało się, że wół ten dotknięty był chorobą bydlęcą księgosuszem zwaną. Wołu zakopano w ziemię, a dla zapobieżenia zarazy, przedsięwzięto należyte środki i uprzedzono kogo wypada.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 21½	*dziś* rs. 1 kop. 21½.
Za frank	„ „ — „ 33½	„ „ — „ 33½.
Za złoty reń.	„ „ — „ 67	„ „ — „ 67.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (Wspomnienie). Z powodu położenia kamienia węgielnego pod pomnik Cesarzowej Katarzyny, *Gołos* zamieszcza następującą wzmiankę o tem, jak był obchodzony dzień 24 listopada, sto lat temu, na dwa dni przed ustanowieniem orderu św. wielkiego męczennika i zwycięzcy Jerzego, wzmiankę wskrzeszającą w pamięci jasne rysy panowania Katarzyny:

„We wtorek (24 listopada 1769 r.), to jest w uroczysty dzień imienin Jej Cesarskiej Mości, zjechały się o godzinie 11-ej na Dwór Cesarski znakomite

*) W gubernjach: warszawskiej 10, kaliszskiej 4, petrokowskiej 3, radomskiej 4, kieleckiej 3, lubelskiej 11, siedleckiej 4, płockiej 1, łomżyńskiej 4, suwałkskiej 7.

obojga płci osoby, a około godziny 12-ej zagraniczni ministrowie zbierali się w paradnych apartamentach, gdzie koło 12-ej Jej Cesarska Mość z Jego Cesarską Wysokością raczyła przybyć z wewnętrznych apartamentów, w małej koronie, w orderach i w całym stroju orderu św. Katarzyny, i z wyżwspomnionemi osobami postępować do wielkiej dworskiej cerkwi na mszę św., w towarzystwie swego dworu, przyczem marszałkowie dworu szli z swemi buławami marszałkowskiemi, a mistrz obrzędów ze swym znakiem. Przy skończeniu mszy kazanie miał najprzewielebniejszy Gabrjel, biskup twerski, następnie osoby duchowne składały Jej Cesarskiej Mości powinszowania, a członek synodu Gabrjel, arcybiskup st. petersburgski miał mowę z powinszowaniem, poczem Jej Cesarska Mość raczyła dopuścić te osoby duchowne do ucałowania ręki. Jednocześnie z twierdz st.-petersburgskiej i admiralicyjnej dawane były salwy z dział. Po wyjściu z cerkwi, w apartamentach znakomite obojga płci osoby i zagraniczni ministrowie składali Jej Cesarskiej Mości powinszowania i dopuszczani byli do ucałowania ręki, a przed pałacem od gwardji i innych pułków za pomocą muzyki i bicia w bębny, składane było powinszowanie. Jej Cesarska Mość raczyła jeść obiad z osobami pierwszych dwóch klas obojga płci i niektórymi dworzanami w pokoju stołowym, w 21 osób; podczas takowego przy wniesieniu toastu za Najwyższe Jej Cesarskiej Mości zdrowie z twierdzy admiralicyjnej dane było 51 wystrzałów z dział, a wieczorem, po zgromadzeniu się wszystkich wyżej wspomnionych osób w obecności Jej Cesarskiej Mości i Jego Cesarskiej Wysokości był bal w galerji, a potem w paradnych apartamentach wspaniała kolacja, przy której Jego Cesarska Wysokość z zagranicznemi ministrami i ruskiemi pierwszych czterech klas obojga płci osobami, na 95 nakryć, raczył zasiadać za biletami; podczas kolacji grała włoska instrumentalna i wokalna muzyka z chórem śpiewaków.

„W dniu tym damy były w robronach, kawalerowie i damy mający ordery, wszyscy w strojach orderowych, a reszta w kolorowych sukniach. Tegoż wieczoru i po północy twierdze st.-petersburgska i admiralicyjna, i domy w całem mieście były illuminowane.

„Tegoż dnia rozesłane były gdzie należy awizacje, że 26 listopada, to jest w czwartek obchodzony będzie przy dworze Jej Cesarskiej Mości pierwszy dzień ustanowienia Cesarskiego orderu wojskowego św. wielkiego męczennika i zwycięzcy Jerzego".

Gołos powiada dalej:

„Przeniósłszy się myślą z powodu obchodzonej teraz przez Rosję uroczystości, o stulecie w tył,—stulecie którego świetne uosobienie stanowi Katarzyna II, i przytoczony powyżej ustęp dziennika kamer-furiera, znajdujemy nie pozbawiony znaczenia.

„Minęło siedm lat od wstąpienia na tron Wielkiej Monarchini, siedm lat pełnych żywej, dobroczynnej działalności politycznej. Nauki i sztuki znalazły sobie monarszą obrończynię, w jednym z najznakomitszych i najuksztalceńszych umysłów swego wieku. Akademje nauk i sztuk zaczynały kwitnąć, szkoły mnożyły się, Hermitage wzbogacał się, wolno-ekonomiczne towarzystwo zaczynało mówić o uwolnieniu włościan, potrzeby narodu wypowiadane były przez komisję do ułożenia nowego kodeksu i wszystkie stany przez usta swych deputatów, łączyły się w jednem uczuciu dziękczynnego hołdu dla ukoronowanej prawodawczyni. Tortury z woli Monarchini de facto były zniesione, tajna komisja śledcza zwinięta, handel ułatwiony przez usunięcie licznych ograniczeń; przystąpiono do ogólnego pomiaru; sprzedajni i nieprzyjaciele prawa przekonywali się, że Cesarzowa sama zasiada w senacie i że nadużycia nie pozostają bezkarne nawet dla wszechpotężnego jeneralnego prokuratora Glebowa; rzecz otoczyli nie ludzie, pozostawiający w historji tylko wspomnienie o powodzeniu ich ambicji, ale prawdziwi synowie ojczyzny, którzy wpisali swe imiona na kartach rodzinnej historji. Byli to, Rumiancew, Panin, Orłowowie, Czernyszewowie, Wiazemski, Becki, Suworow, Repnin.

„Prowadząc dalej dzieło Piotra I, Katarzyna utrwaliła przy Rosji nadane jej przez historję polityczne znaczenie. Polska była poskromiona; zwycięztwa nad Turcją przepowiadały pokój w Kuczuk-Kajnardżi; z Prusją zawarty był traktat przymierza; Anglja ceniła naszą przyjaźń; Francja napróżno podżegała inne mocarstwa, nie ośmielając się sama wystąpić do otwartej walki.

„Wśród takich okoliczności, Cesarzowa odbywszy daleką podróż do kraju nadwołgskiego, podług ruskiego zwyczaju obchodziła dzień swych imienin. Jej wypoczynek i uroczystości, przypadły jednocześnie z ustanowieniem nowej dla waleczności wszystkich nagrody.

„Minął wiek cały od czasu o którym wspominamy. Naszemu pokoleniu przeznaczono wydać sąd o monarszych cnotach Katarzyny, nie na podstawie pogłosek jedynie: pomiędzy jej a naszym czasem, wiele jest wspólnego; przypadło na nasz udział przeżyć nie jeden szczęśliwy i znaczący dla Rosji wypadek, wywołany do życia przez monarszą rękę; do takich wypadków zaliczamy i założenie kamienia węgielnego pod pomnik Katarzyny.

„Każdy rosjanin, kochający swą ojczyznę, nie może nie uczuwać radości z tego dnia, który przynosząc hołd uszanowania pamięci sławnego panowania Katarzyny, przywraca, jakoby zerwany związek historycznej konsekwentności naszego życia politycznego.

„Wznosząc pomnik dla Katarzyny, niech współcześni nasi przejmą się znaczeniem tego wielkiego panowania; niech zostanie zbadane i ocenione według zasługi; niech jeszcze potwierdzi się ta myśl, że nie sam huk zwycieztw i wspaniałość uroczystości odznaczyły tę epokę, lecz że ludzki, obcy osobistościom, dążący do wysokiego celu kierunek, zawierał w sobie główne rysy, przekazanej nam w duchu Katarzyny działalności."

*(Jubileusz). Gazeta *Wiest* pisze: D. 26 listopada kawalerowie orderu Jerzego, dymisjonowani i urlopowani żołnierze mieli szczęście znajdować się w pałacu Zimowym na uroczystem posłuchaniu Jego Cesarskiej Mości, a po ukończeniu ceremonjału, obiadować w pokojach dolnych pałacu. Liczba tych kawalerów wynosiła 322; stali oni w sali portretowej. Najstarszy z tych kawalerów Aleksy Jakowlew ma 105 lat wieku, jest podoficerem byłego pułku strzelców, obecnie gatczyńskiego; krzyż Jerzego otrzymał w roku 1807; ma złoty medal na szyi, nadany mu przez Cesarza Mikołaja I przy odsłonięciu pomnika Cesarza Pawła w Gatczynie. Pomimo 105 lat wieku, szanowny ten kawaler używa dobrego zdrowia i czuje tylko słabość nóg. W czasie uroczystego wyjścia do cerkwi, Jego Cesarska Mość wszedłszy do galerji portretowej, pozdrowił uszykowanych kawalerów, powinszował im uroczystości, a zbliżywszy się do Aleksieja Jakowlewa, raczył uściskać i pocałować go, łaskawie zapytując się o zdrowie. Po ukończeniu nabożeństwa Jego Cesarska Mość powtórnie zwrócił się do kawalerów, dziękował starym wiarusom za ich służbę i życzył im zdrowia. Poczem wszyscy oni parami przeszli ceremonjalnym marszem do dolnych korytarzy pałacu Zimowego, gdzie zastawiony był dla nich obiad, z piwem, miodem i owocami. Podczas obiadu rozdano im bilety na widowisko w wielkim teatrze. Dymisjonowanemi kawalerami dowodził p. Stepowoj, który sam posiada żołnierski krzyż Jerzego. Nadmieniamy, że na zeszłorocznej uroczystości ciż kawalerowie zebrali się w rozmaitych kostjumach; obecnie zaś, z rozporządzenia tutejszego ober-policmajstra ciż kawalerowie odziani byli w odpowiednich mundurach. Postarano się, aby każdy z nich miał na sobie zasłużone znaki honorowe, jako to szewrony, wstążeczki od krzyżów, a dla niektórych sprawiono nawet nowe mundury.

* (Powrót z podróży J. C. W. Wielkiej Księżny Katarzyny Michałówny). *Nowoje Wremia* donosi, że Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Katarzyna Michałówna wróciła w zeszły piątek do Petersburga z podróży za granicę.

* (Ofiary). Czytamy w *Birż. Wied.*: Z Najwyższego upoważnienia Jego Cesarskiej Mości, Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz raczył ofiarować na rzecz tych, którzy ucierpieli od pożarów, jakie miały miejsce w Jenisejsku, dwa tysiące pięćset rubli, a Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz na tenże cel—tysiąc pięćset rubli, i oprócz tego tysiąc rubli do rozdania, według uznania ministra spraw wewnętrznych, pogorzelcom dwóch miast, które najwięcej ucierpiały w tym roku od pożarów. Stosownie do tego, z sumy pomienionej cztery tysiące rubli posłane zostały jenerał-gubernatorowi Syberji Wschodniej, dla rozdania takowych pogorzelcom miasta Jenisejska, tysiąc zaś rubli odesłano gubernatorom penzeńskiemu i astrachańskiemu, dla rozdania takowych pogorzelcom miast Saranska i Czarnego-Jaru, po 500 rs. na każde z tych miast.

* (Poświęcenie szkoły). *Mosk. Wied.* piszą: Dnia 27-go listopada odbyło się w Moskwie poświęcenie nowo-zbudowanego gmachu szkoły Aleksandrowskiej, założonej przez zgromadzenie rzemieślników moskiewskich. Z powodu tej uroczystości, posłana była depesza na imię ministra spraw wewnętrznych, następującej osnowy: „Stan rzemieślniczy moskiewski, obchodząc poświęcenie nowozbudowanego gmachu szkoły Aleksandrowskiej, założonej na pamiątkę dwukrotnego cudownego ocalenia życia Najjaśniejszego Pana, uprasza jaśnie wielmożnego pana o złożenie u stóp Ich Cesarskich Mości uczucia jego głębokiego, niezachwianego przywiązania wiernopoddańczego." (Oryginał podpisany został przez głowę miasta Moskwy księcia Czerkaskiego i przez starszego zgromadzenia rzemieślników Buchanowa). W odpowiedzi na ten telegram otrzymano od ministra spraw wewnętrznych depeszę na imię głowy miasta Moskwy, następującej osnowy: „Depeszę waszą, z wynurzeniem uczucia przywiązania wiernopoddańczego stanu rzemieślniczego moskiewskiego dla Ich Cesarskich Mości, składałem do Najwyższego uznania, i Jego Cesarska Mość raczył napisać własnoręcznie na depeszy: „dziękujemy szczerze."

* (Budowa wieży do obserwacji). Gazeta *Gołos* pisze: Z inicjatywy dyrektora obserwatorjum głównego astronomicznego w Petersburgu, W. Wilda, akademja nauk roztrząsała kwestję zbudowania na północno-wschodniej części obserwatorjum wieży drewnianej dwupiętrowej, dla usunięcia niedokładności wydarzających się przy dokonywaniu spostrzeżeń meteorologicznych. Taka wieża, panując nad miejscowością otaczającą, przedstawiać będzie dla wiatru przystęp swobodny, dozwalający zmierzyć jego kierunek i siłę. Podług obliczenia zrobionego przez przybliżenie, koszta budowy takiej wieży wyniosą 3,725 rs.; suma ta wyjednaną została obecnie przez ministra wychowania publicznego za pośrednictwem rady państwa, z włączeniem jej, począwszy od roku 1870, do właściwych pozycji budżetu powierzonego mu ministerstwa.

* (Kasa pożyczkowa). *Gołos* pisze: Gubernator liflandzki przedstawił w zeszłym tygodniu jenerał-gubernatorowi kraju nadbałtyckiego projekt założenia w Rydze kasy pożyczkowej, z której udzielane być mają jej członkom jednorazowe zapomogi pieniężne za opłatą procentów jak najumiarkowańszych. Powiadają, że kapitał obrotowy ma być utworzony z obligów sturublowych i z procentów od pożyczek. Członkiem kasy może być każdy obywatel miasta Rygi, który zechce wnieść jeden rs. na rachunek kapitału rezerwowego towarzystwa, oraz oblig sturublowy na rachunek kapitału obrotowego, z rozkładem tej wypłaty na termina za wzajemnem porozumieniem się.

* (Towarzystwa śpiewu i muzyki). *Dzien. gub. estlandzki* podaje krótki pogląd na towarzystwa śpiewu i muzyki w gubernji estlandzkiej. Liczba ich wynosi dziewięć, z których siedm w Rewlu, i po jednem w Weissensteinie i w okręgu est-garrienskim powiatu rewelskiego; w liczbie tych dziewięciu towarzystw jest jedno ruskie, noszące nazwę „Gęśle" (Гусли); najdawniejsze jest *Männergesang-Verein*, które to towarzystwo założone zostało w roku 1850, najnowsze zaś jest „towarzystwo miłośników muzyki instrumentalnej," które zawiązało się w r. 1868.

* (Sztuczne rozpładnianie ryb). Dnia 27 listopada, w lokalu muzeum gospodarstwa wiejskiego, w Petersburgu, doktór Knoch miał prelekcję w przedmiocie sztucznego rozpładniania ryb różnego gatunku. Wejście było bezpłatne i publiczność dość licznie zgromadziła się. Na wzniesieniu stała katedra prelegenta, obok niej na pulpicie wyobrażenie przedmiotów dotyczących sztucznego rozpładniania ryb, a na stole naczynia szklanne, w których odbywa się zapładnianie. Obok stołu stały kadzie z wodą, w których pływały ryby, przeznaczone do robienia doświadczeń. Doktór Knoch przemawiał o sposobach sztucznej hodowli ryb, wyjaśnił proces rozwijania zarodków rybnych, i nadmienił o hodowaniu młodych ryb, poczem przystąpił do doświadczeń: wykonał zapłodnienie ikry pstrąga z mleczem pstrąga i szumbunga, tudzież ikry łososia z mleczem łososia. Doświadczenia udały się zupełnie. Sposób bardzo prosty: bierze się ryba samica, mająca w sobie ikrę, która lekkiem naciśnieniem palcami wyciska się z niej do naczynia szklanego; poczem tymże sposobem wyciska się z samca na tę ikrę mlecz i do naczynia wlewa się cokolwiek wody, która z wolna mięsza się piórkiem. Po kilku minutach woda zlewa się i dolewa się świeża i zapłodnienie jest dokonane. Ryba użyta do tej operacji nie ulega cierpieniu i zostaje żywa. Zapłodnioną ikrę włożono do aparatu, w którym odbywać się będzie dalsze rozwinięcie zarodków rybnych. (*Gołos*).

* († Kisielew.) Do krótkiego doniesienia telegraficznego o zgonie p. Kisielewa, rzeczywistego tajnego radcy, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Rosji przy dworze włoskim, *Birż. Wied.* podają kilka szczegółów jego życia, zamieszczonych w *Journal de St. Petersbourg*. Nieboszczyk miał lat siedmdziesiąt wieku. Dyplomatyczny jego zawód godnie był sprawowany. Znajdował się on w Paryżu w charakterze sprawującego interesa ruskie, gdy wybuchła rewolucja 1848 r. Rozsądek, umiarkowanie i pojednawczy charakter jego wielce przyczyniły się do tego, że wypadek ten nie naruszył pokoju europejskiego. P. Kisielew zdołał ustalić i podtrzymać stosunki Rosji z respubliką francuzką, i potrafił uczynić je przyjaznemi podczas prezydentury księcia Ludwika Bonaparte; jemu też dostało się w udziale smutne zerwanie tych stosunków przed wojną krymską. P. Kisielew był potem mianomany posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym Jego Cesarskiej Mości przy dworze rzymskim. Tu spędził on lat kilka i wykazując zawsze tenże charakter pojednawczy i umiarkowanie, jakie cechowały jego zawód dyplomatyczny, był on świadkiem ważnych wypadków, które przekształciły Włochy. Z Rzymu przeniesiony on został na takąż posadę do Florencji, gdzie pozostał aż do zgonu. P. Kisielew był reprezentantem starej szkoły dyplomatycznej, której umiejętność przestrzegania form zewnętrznych i przyzwoitości częstokroć przyczyniała się do uniknienia starcia. Rzeczywiście nikt nie posiadał takiego miękczącego, zaspakajającego wpływu, jaki miał on, a jaki nigdy nie szkodzi interesom.

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Otwarcie rady państwa i mowa tronowa.—Kwestja przesilenia ministerjalnego.—P. Lonyay.—Zgromadzenie robotników.) *Wiedeń, 13 grudnia.* Salwy z dział i bicie w dzwony zwiastowały dziś wiedeńczykom, że w sali ceremonij zamku cesarskiego odbywa się uroczyste otwarcie sesji rady państwa. Ministrowie przybyli na ten akt w całym swym składzie, tak, iż nie brakowało nawet Dra Berger'a, i nie jeden z obecnych musiał doznać dziwnego uczucia, widząc, jak z pozoru gabinet przedstawia się jako całkiem solidarny, podczas gdy w gazetach nie ma od kilku tygodni o niczem innem mowy, jak tylko o niesnaskach w łonie gabinetu i o niezbędności położenia końca tej sytuacji zapomocą zmiany osób. Kanclerz państwa wziął udział w uroczystości otwarcia rady państwa jedynie w charakterze deputowanego, lecz miał na sobie mundur radcy tajnego, podczas gdy większość jego kolegów z izby deputowanych była w czarnych frakach, lub też, jak to miało miejsce z deputowanymi galicyjskimi, w stroju narodowym. Mowa tronowa jest już znana. Intonacja przy odczytaniu tej mowy była tym razem widocznie słaba z powodu niedyspozycji cesarza, który położył dziś tylko na niektóre ustępy swej mowy ten silny nacisk, jaki miewał zwykle miejsce przy poprzednich wydarzeniach tego rodzaju. Zgromadzeni członkowie rady państwa nie okazali również tego zapału, jakiego dawali dowody przy poprzednich aktach otwarcia sesji; zdawało się poniekąd, że ciężyło na zgromadzeniu jakieś brzemię, które przeszkadzało głośnemu wybuchowi oznak zadowolenia. Pomimo to, niektóre miejsca mowy tronowej, zwłaszcza zaś ustęp, w którym powiedziano, że dla zmian pożądanych w konstytucji, ta ostatnia sama wskazuje drogę i t. p., wywołały żywe oznaki zadowolenia. O przyjęciu, jakiego mowa tronowa doznała ze strony opinji publicznej, nie można jeszcze dziś powiedzieć coś stanowczego; wszelakoż przemagającem jest przekonanie, że mowa tronowa zapowiada znaczne reformy, które mają być przedewszystkiem rozstrzygnięte przy spółudziale rady państwa, t. j. na podstawie konstytucji, lub też, w razie niepowodzenia takiego trybu, zostaną urzeczywistnione i bez rady państwa. Powiadają nawet, że mowa tronowa obejmowała ustęp dający do zrozumienia, że ta ostatnia ewentualność jest możliwą, lecz że ustęp ten został wykreślony na skutek nadzwyczaj energicznych przemówień na korzyść konstytucji ze strony prezesów obu izb na posiedzeniu sobotniem. Ze źródła dobrze poinformowanego zapewniają rzeczywiście, że dopiero wczoraj po południu mowa tronowa została ostatecznie zredagowaną; bardzo przeto być może, że na skutek owych przemówień, zaprowadzone w niej zostały niektóre zmiany. Wielki niepokój budzi w sferach liberalnych bezwarunkowe milczenie mowy tronowej w przedmiocie soboru. Podług przekonań panujących w tych sferach, rząd liberalny powinienby był skorzystać z tej sposobności, dla dania do poznania swego sposobu zapatrywania się na ewentualne wkraczanie stronnictwa klerykalnego po za obręb rzeczy kościelnych. Tymczasem mowa tronowa milczy całkiem w tym względzie, tak samo, jak nie wzmiankuje wcale o opozycji ultramontańskiej przeciw konstytucji i nie potępia dążności tej opozycji. Podług przekonań sfer liberalnych, są to wróżby bardzo niepomyślne dla ruchu antikościelnego, podczas gdy sfery klerykalne upatrywać będą w tem bez wątpienia niezawodną wskazówkę rychłej ich rehabilitacji. —Pomimo obecności wszystkich ministrów na uroczystości otwarcia rady państwa, mowa tronowa nie tylko nie położyła końca pogłoskom o przesileniu ministerjalnem, lecz przeciwnie, pogłoski te występują obecnie na jaw z większą niż kiedykolwiek stanowczością. Wszelakoż przesilenie ministerjalne nie wydaje się prawdopodobnem w ciągu przyszłych kilku dni. Wszyscy ministrowie zgodzili się na mowę tronową, różnice raś w zdaniach będą mogły wyjść na jaw wówczas dopiero, gdy chodzić będzie o urzeczywistnienie zmian zapowiedzianych w mowie tronowej. Lecz do owego czasu upłynie jeszcze z kilka tygodni. Oprócz tego, niezawodną oznaką utrzymania na teraz *status quo* jest ta okoliczność, że cesarz wyjechał dziś wieczorem na jakiś czas do Budy i ma wrócić tu dopiero po rozjechaniu się członków rady państwa na ferje świąteczne.—Zdaje się, że podróż monarchy do stolicy Węgier pozostaje w związku z przesileniem w ministerstwie tamecznem; chodzi tam atoli o obsadzenie jednego tylko wydziału ministerjalnego, mianowicie stanowiska ministra skarbu. P. Lonyay, zapewne na skutek odrzucenia jego projektu o ogłoszeniach w gazetach, podał się do dymisji, i król ma rozstrzygnąć na miejscu, czy temu żądaniu ma być zadosyćuczynionem.—Podczas gdy deputowani słuchali w zamku cesarskim mowy swego monarchy, odbyło się w pobliżu sali ich zwykłych posiedzeń tak ogromne zgromadzenie robotników, jakiego nie widziano w Wiedniu od 20 lat. Organizacja i karność tutejszych demokratów socjalistowskich wyszła na jaw na tem zgromadzeniu w sposób tak dobitny, że przeciwnicy dążności robotników stracili nieco odwagę. Sam nawet rząd nie chce narażać się na teraz czwartemu stanowi, powiadają bowiem, że zamierza złożyć wkrótce w radzie państwa projekt do prawa w przedmiocie zaprowadzenia bezwarunkowej wolności zgromadzeń robotników. (*Nordd. A. Z.*)

* (Neutralność Czarnogórza). *Presse* wiedeńska donosi według wiadomości zaczerpniętych jak powiada z wiarogodnego źródła, że Czarnogórze przestrzega ściśle prawa neutralności względem powstania Dalmackiego. Zwrócić należy uwagę na to oświadczenie tem więcej, że niedawno jeszcze *Presse* wynurzała swoje podejrzenia przeciwko rządowi Czarnogórskiemu. (*Nord*).

* (Sprawy galicyjskie). Lwowskie *Słowo* pisze: „Dnia 26 listopada (8 grudnia) umarł we Lwowie proboszcz grecko-unicki Mikołaj Kisielewski, w 68 roku życia; przeżywszy lat 40 w zawodzie kapłańskim, działał jako gorliwy pasterz i wzorowy patrjota. Zmarły, na 15 dni przed śmiercią, jeździł do chełmskiej Rusi dla widzenia się z synem, i powróciwszy ztamtąd do Lwowa niebezpiecznie zachorował i umarł w domu swego zięcia o. Guszalewicza. Zwłoki jego pochowano na cmentarzu Łyczakowskim.—Instytut stauropigjalny, za staraniem redakcji *Słowa*, postanowił na ostatniem swem posiedzeniu, sprowadzić dla drukarni tej gazety nowe czcionki. Oznajmiając o tem z wdzięcznością, *Słowo* powiada, że ulepszenie czcionek odpowiada zupełnie rozwojowi drukarni stauropigjalnej. Początek jej rozwoju dał jeszcze w 1860 roku członek bractwa Wniebowzięcia, Michał Kossak. który przyjąwszy naczelnictwa zarząd nad drukarnią bractwa, z prawdziwą miłością starał się o jej kwitnięcie i zawdzięcza mu ona wprowadzenie prześlicznych ruskich czcionek różnego rodzaju, które dotąd stanowią ozdobę drukarni redakcji *Słowa*.—Lwowski korespondent wiedeński *Die Presse*, wspominając o niedawnym sporze kapituły przemyskiej z arcybiskupem Sembratowiczem, powiada, jakoby arcybiskup Sembratowicz zatwierdzony został w godności administratora djecezji przemyskiej, w skutku jakiejś prośby „prawych rusinów", która z 500 podpisami (!) podana została do Wiednia, w celu usunięcia kapituły, jako „moskiewsko-schizmatyckiej" i mianowania arcybiskupami — dla Lwowa Stupnickiego, a dla Przemyśla Sembratowicza. O istnieniu takiej prośby w imieniu 500 osób, nikt we Lwowie nic nie wie, lecz każdemu wiadomo, że arcybiskup Sembratowicz zatwierdzony został w godności administratora *in spiritualibus*, z rozporządzenia, nie rządu wiedeńskiego, ale Watykanu. *Die Presse* pewno poczerpnęła zamieszczoną przez nią pogłoskę z rzymsko - polskiego źródła. — Niedawno trupa dramatyczna trupa Małeckiego dawała we Lwowie, narodową dramę Oswowianeńki „Marusia". Przy tej sposobności z zadowolnieniem wspomnimy, że jak na ostatniem, tak i na poprzednich przedstawieniach, w sali ruskiego teatru znajdowało się nie mało publiczności, należącej do narodowości polskiej".

Francja.

* (Przesilenie ministerjalne). *France* z d. 14-go grudnia pisze: Pogłoski powtórzone wczoraj przez nas, są jeszcze dziś przedmiotem wszystkich rozmów. Zdaje się jednak, że z tem przesileniem będzie tak samo jak z poprzedzającemi. Próbowano różnych kombinacji, ale te nie doprowadziły do żadnego celu, i utrzymane zostało *statu quo*. Kwestja zahacza się pomiędzy dwoma zdaniami: jedni chcieliby utworzenia nowego gabinetu z pozostawieniem części żywiołów obecnego i przybraniem do niego niektórych najznaczniejszych osób z środka prawego i z środka lewego; drudzy żądają zupełnej rekonstytucji jednolitego, solidarnego i odpowiedzialnego gabinetu na podstawie całkiem parlamentarnej. Dotychczas pierwsze z tych zdań, które jak najdzielniej pracowało nad wynalezieniem zadowolniającej kombinacji, nie powiodło się. Sądzić należy, że z wyjątkiem niespodziewanych wypadków, kwestja ministerjalna przedstawioną zostanie ostatecznie przed izbą dopiero po sprawdzeniu wyborów. Gabinet obecny postanowił, jak mówią, oczekiwać wyrzeczenia ostatecznego wotum.

* (Kwestja ogłoszeń sądowych). *Paryż, 14 grudnia.* Od chwili postawienia przez p. Dalmas ministrowi spraw wewnętrznych zapytania co do zamieszczenia ogłoszeń sądowych w dziennikach, zajmują się bardzo tem pytaniem, jakie postanowienie wydane będzie w tym przedmiocie. Każdy widzi, że nie można wymagać od ministerstwa, ażeby ułożyło nowe prawo do 1 stycznia, w którym to czasie rozdzielane być mają pomiędzy dzienniki ogłoszenia sądowe, od gabinetu żądać tylko można zastosowania w sposób o ile można jak najliberalniejszy prawa, jakie ma pod ręką. Ale kiedy nadejdzie chwila uregulowania tej kwestji w ostateczny sposób; jedno tylko jej rozwiązanie zdaje się być możliwem, to jest pozostawienie sądom cesarskim wolności wybierania dzienników, w których zamieszczane być mają ogłoszenia sądowe. Wolność pozostawiona pod tym względem stronom interesowanym zdaje się być niewłaściwą, nie ze względów bynajmniej politycznych, ale w interesie osób prywatnych. Nie można w istocie zezwolić na to, ażeby interesowani wybierali stosownie do swoich opinij albo upodobania, jaki podrzędny dzienniczek, którego małe rozpowszechnienie nie wystarczałoby dla rozpowszechnienia ogłoszeń, które powinny dojść do wiadomości publiczności. Byłoby to ogłoszenie tylko fikcyjne. Pozostawiwszy zaś sądom cesarskim wolność wyznaczenia ku temu celowi dzienników, można być pewnym, że interesa tak święte prywatne będą ściśle szanowane, i uwolni się rząd od odpowiedzialności, która może go tylko nabawić kłopotów bez przyniesienia mu jakiejkolwiek korzyści (*La Patr.*).

Włochy i Rzym.

* (Ministerstwo włoskie). Ukonstytuowanie się nowego gabinetu włoskiego przyszło już do skutku. *Gazzetta uffiziale* podaje nazwiska nowomianowanych ministrów. P. Lanza dał się nakłonić w ostatniej chwili do objęcia prezydencji w nowym gabinecie i obowiązków ministra spraw wewnętrznych. Wiadomo, że p. Lanza był już raz ministrem spraw wewnętrznych, mianowicie za gabinetu Lamarmory, od września 1864 do sierpnia 1865 roku. Nowy minister skarbu, p. Sella, piastował już tę godność również za gabinetu Lamarmory; oprócz tego był on także ministrem skarbu jeszcze za gabinetu Rattazzego, od 1862 do 1863 roku. Nowy minister spraw zagranicznych, p. Visconti-Venosta, zarządzał już poprzednio tym wydziałem, w roku 1863 i 1864, za gabinetu Minghettego, do chwili przesilenia spowodowanego zawarciem konwencji wrześniowej; w roku 1866 był on znowu ministrem spraw zagranicznych w gabinecie Ricasolego. Również minister wychowania publicznego, p. Correnti, zarządzał tym wydziałem przez krótki czas w roku 1866, pod Ricasolim. Okazuje się ztąd, że większość członków nowego gabinetu przynosi z sobą dostateczne doświadczenie, które im dopomoże do rozwiązania ich trudnego na teraz zadania. P. Gadda, nowomianowany minister robót publicznych, był do ostatniej chwili w gabinecie Menabrei sekretarzem jeneralnym w ministerstwie spraw wewnętrznych. Nie zostało jeszcze stanowczo obsadzone mi-

nisterstwo marynarki, na które to stanowisko p. Bianchieri był przez pewien czas kandydatem. Wydział ten zarządzany będzie tymczasowo przez p. Castagnola, nowego ministra rolnictwa. Większość członków nowego gabinetu należy do frakcji piemonckiej. (*Nordd. A. Z.*)

Anglja.

* (Agitacje fenjenów). Wiadomości z Irlandji nie są zaspokajające. Fenienizm rozwija się tam w sposób zagrażający. Wzmocniwszy się w miastach począł rozszerzać się i po wsiach. Powiedziano proletarjatowi rolniczemu: „Każdy otrzyma chatę i zagrodę.” I zyskano sobie zwolenników. Dzienniki feniańskie przemawiają z niesłychaną gwałtownością. Przepowiadają one powstanie; podburzają lud, ażeby się ćwiczył w robieniu bronią, ażeby był gotowym jeżeli nie teraz, to przynajmniej w razie nieprzewidzianego wybuchu powstania. Telegram z Londynu donosi o nowym zamachu agraryjnym dokonanym w Castletown w Irlandji. Kwestja polityczna, jak widać, łączy się z kwestją społeczną. Fenieni i dzierżawcy podają sobie ręce w dziele nienawiści przeciwko Anglji. (*La Fr.*)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 5 (17) Grudnia.

* (**Hurtowa i detaliczna sprzedaż nafty w magazynie lamp p. Podgórskiego na Krakowskiem-Przedmieściu na przeciw Saskiego placu**). Jednocześnie z otwarciem magazynu lamp, p. Podgórski urządził przy nim hurtową i detaliczną sprzedaż nafty, a praktycznie obeznawszy się z jej przymiotami i zawiązawszy bezpośrednie stosunki handlowe z głównemi targowiskami nafty za granicą, dosięgnął tego rezultatu, że posiada naftę w wyborowym gatunku, prawdziwie amerykańską, niezapalną, czyste i jednostajne światło wydającą, oraz że mógł oznaczyć ceny jak najniższe. Mieszkańcy prowincji, a tem bardziej Warszawy, już się przekonali o zaletach nafty w magazynie p. Podgórskiego w cenie na rubla lub na kop. 90 garniec, nie mniej o sumienności miary i dla tego też nie tylko z sąsiednich ulic ale i z odległych stron miasta, widzimy tu przysyłających po naftę tych wszystkich, którzy i ekonomję i dobroć przedmiotowego artykułu mają na celu. Φ.

KOLEJE ŻELAZNE

odchodzą:

Z Warszawy: Do Sosnowca i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 6 minut 30 rano i pociąg osobowy o godzinie 11 rano. — Do Aleksandrowa, pociąg osobowy o godzinie 1 minut 33 po południu i pociąg pospieszny o godzinie 6 minut 30 rano.—Do Terespola, pociąg osobowy o godzinie 10 rano. — Do Petersburga pociąg pośpieszny o godzinie 11 rano i pociąg osobowy o godzinie 11 w nocy.

przychodzą:

Do Warszawy: Z Sosnowic i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 8 minut 51 wieczór i pociąg osobowy o godzinie 5 minut 38 po południu. — Z Aleksandrowa, pociąg osobowy o godzinie 3 po południu i pociąg pospieszny (razem z Granicznym). — Z Terespola pociąg osobowy o godzinie 5 minut 36 po południu. — Z Petersburga, pociąg pospieszny o godzinie 5 po południu i pociąg osobowy o godzinie 4 rano.

Rozkład jazdy na drodze żelaznej W rszawsko-Terespolskiej.

od dnia 18 (30) listopada 1869 roku.

Pociąg osobowy wychodzić będzie: z Pragi o g. 1 po południu; z Miłosny o g. 1 m. 32; (z przyst.) z Dembe Wielkie o g. 1 m. 45; z Mińska o g. 2 m. 11; z Mrozów o g. 2 m. 45; z Kotunia o g. 3 m. 18; z Siedlec o g. 3 m. 50; z Łukowa o g. 4 m. 50; (z przyst.) z Szaniawy o g. 5 m. 8; z Międzyrzeca o g. 5 m. 41; z Biały o godz. 6 m. 26; z Chotyłowa o g. 6 m. 55; — przybędzie do Terespola o g. 7 m. 28 wieczór.

Z Terespola wychodzić będzie o g. 7 m. 35 rano; z Chotyłowa o g. 8 m. 8; z Biały o g. 8 m. 39; z Międzyrzeca o g. 9 m. 23; (z przyst.) z Szaniawy o g. 9 m. 51; z Łukowa o g. 10 m. 24; z Siedlec o g. 11 m. 19; z Kotunia o g. 11 m. 46; z Mrozów o g. 12 m. 21 po połud.; z Mińska o g. 12 m. 55; (z przyst.) z Dembe Wielkie o g. 1 m. 13; z Miłosny o g. 1 m. 31 — przybędzie do Pragi o g. 2 po południu.

Kalendarz.

W sobotę 6 (18) grudnia — św. Gracjana bisk. — Słońce wsch. o godz. 8 min. 7; zach. o godz. 3 min. 46.

W niedzielę 7 (19) grudnia — św. Faustyny wdowy. — Słońce wsch. o godz. 8 min. 8; zach. o godz. 3 min. 46.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + 0.°6 R.

Wczoraj.	o g. 6 z rana.	o g. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	743.5	748.8
Termometr Reaumura	+ 1.°1	+ 1.°7
Stan nieba	pochmurny	na p. pogodny

Największe ciepło + 2,°9 R. Najmniejsze ciepło + 0,°8 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 10.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w piątek, dramat w 5-ciu aktach, **Adrjanna Lecouvreur**. —Osoby: Adrjanna Lecouvreur, pierwsza aktorka teatru francuzkiego — pani *Modrzejewska;* Maurycy hrabia de Saxe — p. *Swieszewski;* Książę de Bouillon—p. *Żółkowski;* Księżna, jego żona—pani *Niewiarowska;* Pan de Chazeuil, przyjaciel ich domu—p. *Stolpe;* Atenais, księżna d'Aumont—pani *Ostrowska;* Michonet, reżyser teatru francuzkiego—p. *Grzywiński;* Baronowa—panna *Figarska;* Panna Jouvenot—panna *Gilska,* Panna Dangeville — pani *Sawicka,* Pan Quinault—p. *Adler,* Pan Poisson—p. *Dąbrowski*— (powyżsi 4-ro, aktorowie teatru francuzkiego); Informator teatru—p. *Krupiński;* Pokojowa Adrjanny — panna *Seredyńska;* Służący księcia de Bouillon—p. *Jejde.* — *Jutro,* w sobotę, opera **Paria**. — *Wczoraj,* we czwartek, dawano operę **Paria**, było osób 420.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro,* w sobotę, komedje **Dożywocie** i **Czuła struna**.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki**.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie,* od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

W SALONACH PRADO (za rogatkami Wolskiemi). — *W poniedziałki, środy i soboty* lekcje tańca,—**w niedziele i każde święto** tańce zbiorowe przy muzyce salonowej. Początek o godzinie 8-ej. — Buduar zamieniony na ogród zimowy.—Mężczyzni płacą po kop. 30. Damom służy wstęp w towarzystwie mężczyzn bezpłatnie.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał - majorowie: *Uszakow, Prochorow* i *Chlebnikow,* z Petersburga.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone,* w dniu 4 (16) b. m., a mianowicie pod adresem: z używanemi markami: Pomerinke w Tomaszowie Rawskiem, Gayn w Radomiu, Hersch w Sieradzu, Rozen w Moskwie, Szczepański w Górkach, Crone w Zgierzu, Ickowicz w Rawie, Grzebski w Zelaskach, Kuznicow w Tambowie, Wasiliew w Kazani, Pawlicka w Romuntach, Mieczkowska w Grzybowie, Mokranoska w Schrzanowie, Piesocki i Wekst bez oznaczenia miejsza posłania listów, dwa listy bez adresu,— listów miejskich sztuk 9, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą,—oraz 14 sztuk listów na koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* Dnia 4 (16) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 80, wyzdrowiało 49, umarło 8, pozostało 1925 (mężczyzn 949, kobiet 1076), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 179, kobiet 180.

* Dnia 4 (16) bież. mies. i roku, **urodziło się:** *chrześcjan:* płci męzkiej 6, płci żeńskiej 6; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 4, razem 20; —**zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan* —; *starozakonnych* —; — **umarło:** *chrześcjan:* płci męzkiej 7, płci żeńskiej 6; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeńskiej 2, razem 18.

Ceny Targowe.

dnia 4 (16) Grudnia 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert rsr.	kop.	Korzec od — ruble sr.	i kopiejki	do — ruble sr.	i kopiejki
Pszenica	10	72	5	10	6	70
Żyto	6	20	3	75	3	$87\frac{1}{2}$
Jęczmień	5	52	3	20	3	45
Owies	3	25	1	$87\frac{1}{2}$	2	$2\frac{1}{2}$
Groch polny	6	24	3	37	3	90
Kartofle	1	44	-	$67\frac{1}{2}$	—	90

Pud siana od kop. 25 — 30. Pud słomy od kop. $17\frac{1}{2}$ — 20

Dowozy: Pszenicy 286; Żyta 514; Jęczmienia 171; Owsa 563 czetwerti.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 5 (17) Grudnia 1869 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	--	--	6	66
Dukaty Holenderskie nowe ważne	–	–	3	75
Frydrychsdory Pruskie		—		—
Pruski kurant za 100 tal.	—		—	—
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	-	86	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	–		—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	114	--
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	-	57	–
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—		38	
„ „ „ bez kuponu	--	—	28	25
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	93	24	92	91
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	92	90	92	57
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego			100	33
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	75	82	75	57
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	40		-	
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100			85	75
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100				
Bilety Banku Ces. Ros z r. 1860 za rs. 100	89	50	88	75
Metaliki Lutowe za rs. 100			100	75
„ Sierpniowe za rs. 100			100	33
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	157	—	156	—
„ „ z 1866 rs. 100	152	50		—
5% Listy Zastaw. Rosji	105	50	104	75
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	145	—	144	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100				
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	70	50	69	75
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	—			—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	69	50	69	–
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	–	—		—
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	–	—		—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej	—	–	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—			—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	119	70	119	55
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław	„ „	2 m.	-	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.		—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	–			—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	20	8	19
Paryż	300 Frank.	2 m.	97	95		
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	97	80		—
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	–	—		
„	„ „	k. t.	100	17	100	—
Moskwa	„ „	1 m.	99	25	99	—
„	„ „	k. t.		-	-	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. $93\frac{1}{3}$.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. — k. $17\frac{7}{9}$.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentury Rudolfa Okręt

z Berlina, d. 4 (16) Grudnia 1869 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego		$74\frac{5}{8}$
Weksle na Warszawę		$74\frac{1}{8}$
„ Petersburg 3 tygodn.		$82\frac{3}{4}$
„ „ 3 miesięczny		$81\frac{7}{8}$
„ Londyn 3 „		6 $23\frac{1}{4}$
„ Paryż 2 „		81
„ Hamburg 2 „		$150\frac{1}{2}$
„ Wiedeń 2 „		$81\frac{1}{8}$
Listy Zastawne 4%		$68\frac{3}{4}$
Listy Likwidacyjne		$56\frac{5}{8}$
Obligacje Skarbowe 4%		$67\frac{3}{8}$
Koleje Rosyjskie		$89\frac{1}{4}$
Akcje Drogi Żelaznej Terespolskiej		—
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		$77\frac{3}{4}$
Akcje Drogi Żelaznej Warsz.-Wiedeńskiej		$54\frac{3}{4}$
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		—
Nowa pożyczka premjowa 1-ej emisji		120
„ „ „ 2-ej emisji		117
5-ta Pożyczka Stieglitza		$66\frac{3}{8}$
5% Listy Zastawne Ruskie		81
Żyto na targu		45
„ na dostawę w jesieni		$44\frac{1}{4}$
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		124 10
„ Hamburg		—
„ Paryż		49 40
Pożyczka Narodowa		69 70
5% Metaliki		—
Akcje Banku Kredytowego		255 30
Z PARYŻA.		
Renta 3%		72 50
Renta Włoska		55 20
Akcje Kredytu Ruchomego		208
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		$92\frac{1}{8}$

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 8781. *Правительственная Коммисія Юстиціи.*

Применяясь къ 44 ст. Гражданскаго Судопроизводства, объявляетъ: что рѣшеніемъ Калишскаго Гражданскаго Трибунала 5 (17) Іюня с. г. по иску Ѳеклы Кукулъ состоявшимся отсутствующій мужъ ея Павелъ Кукулъ признанъ пропавшимъ безъ вѣсти.

Г. Варшава, 15 (27) Ноября 1869 г.
Начальникъ Отдѣленія, Пухальскій.

* * *

W zastosowaniu się do art. 44 K. C. P. podaje do wiadomości osób interesowanych, że Trybunał Cywilny w Kaliszu, wyrokiem z dnia 5 (15) Czerwca r. b. na powództwo Tekli Kukuł wydanym, zaginionego jej męża Pawła Kukuł uznał za zniknęłego.

Warszawa d. 15 (27) Listopada 1869 r.
Naczelnik Wydziału Puchalski.

N. D. 8985. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Житель Сѣдлецкой Губерніи конскриптъ гор. Межирѣчья, Абрамъ Баргъ, имѣющій 23 года отъ роду, по паспорту выданному ему Начальникомъ Радинскаго Уѣзда отъ 2 Января сего года за № 30015/9 на отлучку въ гор. Варшаву Цѣхановъ и Лодзь, срокомъ на шесть мѣсяцевъ по настоящее время не возвратился и по слухамъ находится безъ паспорта въ Турціи въ городѣ Іерусалимѣ.

Вслѣдствіе сего а также на основаніи ст. Высочайшаго Указа отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, Губернское Правленіе вызываетъ симъ его Барга явиться въ здѣшній край въ продолженіи шести недѣль, со дня опубликованія настоящаго объявленія и о прибытіи своемъ явиться ближайшей полицейской власти, въ противномъ случаѣ съ нимъ поступлено будетъ на основаніи вышеприведеннаго закона.

Г. Сѣдлецъ, 25 Ноября 1869 года.
Совѣтникъ, (. . . . . . .).

N. D. 8980. *Плоцкое Губернское Правленіе.*

На основаніи 10 ст. Высочайшаго Указа 1850 г., Плоцкое Губернское Правленіе вызываетъ самовольно отлучившагося въ въ 1851 года за границу жителя г. Новемясто, Плонскаго Уѣзда, портнаго еврея Маера Хойновскаго, 50 лѣтъ отъ роду, явиться на мѣсто жительства или къ ближайшимъ полицейскимъ мѣстамъ въ шестинедѣльный со дня припечатанія сего объявленія срокъ. Въ случаѣ неявки Хойновскаго въ назначенный срокъ съ нимъ поступлено будетъ согласно 340 и 341 ст. уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Плоцкъ, Ноября 22 дня 1869 года.
Совѣтникъ, Волскій.
Старшій Дѣлопроизводитель, Ясвинскій.

N. D. 9187. Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.

W następstwie obwieszczenia w dniu wczorajszym uczynionego o większych wygranych w 5 klasie 113 loterji klasycznej; podaje do wiadomości, iż w dniu dzisiejszym odciągnięto 1,000 Numerów, z których:

Nr. 11733 wygrał Rs. 30,000.
Nr. 2083 „ „ 15,000.
Nr. 22569 „ „ 2,500.
Nra 5214 i 8941 po Rs. 1,000.
Nra 11807, 11953, 11966 i 13911 po Rs. 500.
Zaś Nra 2606, 3685, 5882, 12016 i 16433 po Rsr. 200.

Dalsze ciągnienie odbędzie się w dniu jutrzejszym od godziny 10 z rana.

Warszawa d. 4 (16) Grudnia 1869 r.
Naczelnik Urzędu, Loeschern.
Sekretarz J. K. Noiński.

N. D. *9134. Главное Общество Россійскихъ Желѣзныхъ Дорогъ.*

Погашеніе акціи и облигацій Общества тиражъ 4-ой.

Въ 1870 г. подлежитъ погашенію.
Акцій 558.
Облигацій 1-го выпуска 138.
Облигацій 2-го выпуска 48.

Тиражъ сихъ акцій и облигацій имѣетъ быть произведенъ публично 17 сего Декабря въ 12 часовъ дня, въ Ст. Петербургѣ, въ Управленіи Общества въ присутствіи членовъ совѣта, Ревизіонной Коммиссіи, депутатовъ отъ Правительства и Ст. Петербургскаго Биржеваго Комитета.

Вышедшіе въ тиражъ нумера акціи и облигаціи, будутъ публикованы въ газетахъ рускихъ и иностранныхъ.

Въ тѣхъ же газетахъ. будетъ объявлено о срокахъ, съ которыхъ начнется уплата капитала погашенія по вышедшимъ въ тиражъ акціямъ и облигаціямъ, а также о касахъ, изъ которыхъ уплата эта имѣетъ производиться.

Управленіе Общества помѣщается въ собственномъ домѣ, въ большой Италіянской улицѣ № 7.

N. D. 8569. Sąd Kryminalny w Kielcach.

W zastosowaniu się do Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. i postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 16 (28) Października 1856 r., wzywa Icka Grafa, starozakonnego, mieszkańca miasta Staszowa z krawiectwa utrzymującego się, tudzież Berka Pajęckiego, lat 25 i Szaję Kaliskiego lat 31 liczących, podobnież starozakonnych, mieszkańców miasta Przedborza samowolnie bez pozwolenia Rządu za granicę kraju wyszłych i z teraźniejszego pobytu niewiadomych, aby pierwszy w ciągu miesięcy sześciu, a dwaj ostatni w ciągu roku od daty zamieszczenia po raz trzeci w Dzienniku Warszawskim niniejszego wezwania do Królestwa Polskiego powrócili i czy to osobiście czy też przez władzę policyjną o powrocie swym Sąd Kryminalny tutejszy zawiadomili lub w tymże przeciągu czasu usprawiedliwienie powodów niepowrócenia dotychczas do kraju na pierwotne władz tutejszych przez pisma publiczne wezwanie nadesłali, gdyż w razie przeciwnym po upływie powyżej zakreślonego terminu ściągną na siebie skutki artykułami 340 i 341 Kodeksu Kar Głównych i Poprawczych zagrożone, to jest skazani będą na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z obrębu Państwa wygnanie, w razie z ś samowolnego następnie do kraju powrotu na osiedlenie w Syberji.

Kielce d. 22 Październ. (3 Listop.) 1869 r.
Prezes,
Radca Stanu, Kleszczyński.
Podpisarz, Domański.

N. D. 8957. *Бургомистръ Города Цѣхановца*

Симъ объявляетъ, что житель здѣшняго города Орко Іосель двухъ именъ Берковичъ Коропатва, намѣренъ переселиться въ Гродненскую Губернію, посему лица имѣющія къ нему какія либо претензіи должны въ теченіи 30 дней со дня припечатанія сего объявленія объявить о таковыхъ мнѣ.

Г. Цѣхановецъ, Ноября 22 дня 1869 г.
Бургомистръ, Птишинскій.

N. D. 9167. *Бургомистръ города Цѣхановца.*

Симъ объявляетъ, что житель здѣшняго города Сроль Давидъ двухъ именъ Мортковичъ Горкевичъ намѣренъ переселиться въ Гродненскую Губернію, по сему лица имѣющія къ нему какія либо претензіи должны въ теченіи 30 дней со дня припечатанія сего объявленія, объявить мнѣ о таковыхъ.

Г. Цѣхановецъ, Ноября 22 дня 1869 г.
Бургомистръ, Птишинскій.

OSTRZEŻENIA.
ПРЕДОСТЕРЕЖЕНІЯ.

N. D. 9188. Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.

Kolektor loterji Nelken Seweryn kantor pod Nr. 411 przy ulicy Krakowskie przedmieście utrzymujący, doniósł Urzędowi Loterji, iż nocy dzisiejszej, przez wyłamanie tylnych drzwi, skradzione zostały z jego kantoru między innemi losy wygrane z 4 i 5 klasy 113 loterji właściwym graczom spłacone, których nazwiska wyszczególnił, a mianowicie:

z klasy 4 $^{4}/_{4}$ 1527, $^{4}/_{4}$ 1528, $^{2}/_{2}$ 14225, $^{2}/_{2}$ 16217 i $^{2}/_{2}$ 16218;
z 5 klasy N. $^{1}/_{1}$ 166.

Urząd Loterji przeto podając o tem do powszechnej wiadomości, ostrzega, iż nikt z takowych żadnej nie odniesie korzyści, gdyż jako właściwym graczom spłacone i w dowód przekreślone, przez niniejsze ogłoszenie umorzone zostają.

Warszawa d. 1 (13) Grudnia 1869 r.
Naczelnik Urzędu, Loeschern.
Sekretarz, J. K. Noiński.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.
ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 9197.

PIWO WIEDEŃSKIE
DREHÊRA
prawdziwe,
w handlu win i towarów kolonjalnych,
J. A. WINKLER.

(15487) Nowy-Świat Nr. 1312. 1—3

N. D. 9123.

od dnia 1 Stycznia 1870 r. wychodzić będzie

ŚWIAT DUCHÓW

pod redakcją

LEONA ROGALSKIEGO.

W czterech serjach z 48 zeszytów składających się, a każda serja z 12 zeszytów, stanowiąca odrębną całość.

warunki przedpłaty:

w Warszawie.	na Prow. i w Cesar.
4 serje 48 zesz. rs. 4.	4 ser. 48 zes. rs. 5.
2 „ 24 „ „ 2.	2 „ 24 „ „ 2 k 50
1 „ 12 „ „ 1.	1 „ 12 „ „ 1 k 25
zeszyt 1 „ k 10	

Osoby, zamieszkałe na prowincji, a życzące sobie nabyć „Świat Duchów" za czas ubiegły, stanowiący dwie serje, otrzymać je mogą za nadesłaniem rs. 2 franco. Kwoty nie wynoszące rubla, zastąpione być mogą w razie potrzeby, w miejsce monety, markami 10 kopiejkowemi do listów.

Uwaga. Listy i przesyłki pieniężne na sprawunki księgarskie, adresować upraszam: „Do Kantoru Księgarskiego **Zygmunta Szleifsteina,** w Warszawie ulica Ś-to Krzyżka, wprost ulicy Włodzimierskiej pod Nr. 1341 (1) na 1-em piętrze." 2—5

N. D. 9012.

GŁÓWNY SKŁAD
RÓŻNYCH WIN
I TOWARÓW KOLONJALNYCH
Moritza Lewenstein
w Płocku,
na Kanonicznym rynku, naprzeciw cukierni Malczykowskiego.

Sprowadził znaczne transporta **Towarów Kolonjalnych i Bakalji** w najlepszych gatunkach, z którymi poleca się łaskawej Publiczności na nadchodzące święta, po cenach nader umiarkowanych.

Wina Węgierskie, Francuzkie, Reńskie i Porter Angielski znane już Szanownej Publiczności z swej dobroci, jak niemniej z cen nader umiarkowanych, znajdują się teraz w bardzo znacznym wyborze.

Cukier, Wódki słodkie i **Likiery** po cenach fabrycznych.

Nafta amerykańska po cenach bardzo umiarkowanych.

2—3- -15100

N. D. 9166.

5% POŻYCZKA LOTERYJNA ROSYJSKA
I-ej EMISJI.

Ciągnienie tej pożyczki odbędzie się w Petersburgu **dnia 2 (14) Stycznia 1870 roku.**

Główne wygrane są: **Rsr. 200,000, 75,000, 40,000, 25,000, 3 po 10,000,** i wiele pomniejszych.

w obu moich kantorach:

na Krakowskiem Przedmieściu wprost b. odwachu, i
na Nowym Świecie w domu Hr. Stadnickiego.

można nabyć powyższą pożyczkę za zaliczeniem **Rsr. 20** na każdą akcję; resztującą zaś należność po doliczeniu 6% rocznie rozkładam, stosownie do życzenia **na 6, 12 lub 18 rat** miesięcznych i wydaję na tak zakupioną akcję stosowne świadectwo na stemplu z wymienieniem Numeru i Serji zakupionej Akcji i z zapewnieniem, **że wszelka wygrana jaka padnie na takową w czasie wnoszenia rat, do nabywcy należy.**

Każden posiadacz Pożyczki tak I-ej jak II-ej Emisji może takową zabezpieczyć, w obu moich kantorach, za opłatą kop 30 od każdej sztuki; na dowód czego, otrzyma świadectwo asekuracyjne, z wymienieniem, że w razie wylosowania, **u mnie** zabezpieczoną sztukę na amortyzację, odbierze w zamian za takową inną niewylosowaną akcję.

Osoby na prowincji zamieszkałe, a życzące nabyć Pożyczkę Premjową na spłatę w ratach za nadesłaniem **Rsr. 20** za każdą, otrzymują stósowne świadectwo. Życzący zaś zabezpieczyć Pożyczkę od straty amortyzacyjnej, zechcą w liście swoim wyraźnie odnotować Numera serji i zarazem nadesłać za każdą sztukę w markach pocztowych po kop 30 i kop. 10 na porto, a odwrotną pocztą otrzymają świadectwo asekuracyjne.

MAURYCY NELKEN
Kupiec I-ej Gildji
i Główny Kolektor Loterji

1—5

N. D. 9177.

OJCZYSTY BANK
UBEZPIECZEŃ NA ŻYCIE
W WIEDNIU.

Oparty na zasadach wzajemności, rozpocząwszy czynności zamianował p. **Józefa Poznańskiego**
Agentem Głównym na Królestwo Polskie,
upoważniając go do przyjmowania ubezpieczeń
Rada Zarządzająca:
Robert Freiherr v. Beust.
Dyrektor, **Ehrenzweig.**

Odwołując się na powyższe ogłoszenie, mam honor donieść, iż **przyjmuję ubezpieczenia** w godzinach prawem tu dozwolonych:

a) Na ubezpieczenie pośmiertne.
b) „ „ na życie i wyposażenie.
c) „ „ mieszane.

Ojczysty Bank przedstawia zabezpieczonym znakomite korzyści tak w **kapitale zakładowym 150,000 guld. Austr.** wynoszącym, jak również w kombinacjach jasnych i dla ubezpieczonych dogodnych.

Na żądanie udzielam bliższe informacje.
Agenci na prowincji zechcą się do mnie zgłosić.

Jozef Poznański.
Ulica Marszałkowska Nr. 1382.

1—6—15462

Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Ogłoszeń w Dodatku.)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 9168. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Po zmarłym Grzegorzu Stjagów współwłaścicielu dóbr Tarnowska Wola z Okręgu Brzezińskiego. toczy się postępowanie spadkowe. do ukończenia którego wyznacza się termin na dzień 14 (26) Czerwca 1870 roku w kancelarji podpisanego Rejenta, gdzie wszyscy interesenci zgłosić się winni z prawami swemi pod prekluzją.

Warszawa d. 5 (17) Grudnia 1869 r.
Stanisław Tyrchowski.

N. D. 9157. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po śmierci: 1. Franciszki z Michalskich kindler, co do tytułu współwłasności nieruchomości w Kaliszu Nr. 417 i co do współ własności kwoty rs. 86 kop 40, na tej samej nieruchomości w dziale IV pod Nr. 3 zahypotekowanej. i 2. Marcianny z Karskich Boguskiej, co do sumy rsr. 3.210, na dobrach Rzadkwice i Psary z Powiatu Turekskiego, w dziale IV pod Nr. 48 zahypotekowanej, otworzyły się spadki. do regulacji których, wyznacza się termin na dzień 3 (15) Czerwca 1870 r. o godzinie 10 z rana w kancelarji hypotecznej.

Kalisz, d. 17 (29) Listopada 1869 r.
1—2 Teofil Józef Kowalski.

N. D. 9146. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.

Zawiadamia, że po nastąpionej śmierci:

1. Marcjanny z Dobrzelewskich Jaworowskiej, wierzycielki sumy rs. 7,500 na dobrach Radzymin z okręgu Płockiego w dziale IV, pod Nr. 4.

2. Ignacego Machczyńskiego, właściciela dóbr Brzeszczki Małe z O gu Lipnowskiego.

3. T odora Malczewskiego, właściciela dóbr Rybniki z tegoż okręgu i wierzyciela sumy na dobrach Bątkowo-Rochny, także z Lipnowskiego okręgu

4. Franciszki Chełstowskiej. wierzycielki rs 120 na dobrach Michałkowo również z okręgu Lipnowskiego. a obecnie w Banku Polskim zdeponowanej.

5. Elżbiety Słupeckiej, współwierzycielki sumy rsr 3 000 na dobrach Przeciszewo z okręgu Płockiego i rs. 4,500 na dobrach Lasoty-Rejki z okręgu Lipnowskiego

6. Stanisława Ośniałowskiego, właściciela folwarku Wylazłowo, stanowiącego część dóbr Kanigowo z okręgu Płockiego.

7. Markusa Weiss, wierzyciela sumy rsr. 2,725 na dobrach Rumoka z okręgu Prasnyskiego; otworzyły się spadki i rozporządzone zostały postępowania spadkowe, do zamknięcia których, termin półroczny na dzień 18 (30) Czerwca 1870 roku, przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku wyznacza się.

Płock d. 1 (13) Grudnia 1869 r.
1—2 W. Janczewski, Mag. ob. pr. i adm.

N. D. 6699. Pisarz Sądu Pokoju w Suwałkach.

Po nastąpionej śmierci: Piotra Truszkowskiego, wierzyciela sumy rs. 2,000 zapisanej w dziale IV wykazu hypotecznego nieruchomości w mieście Augustowie, pod Nr. hyp. 9, 34 i 51 sytuowanej, toczy się postępowanie spadkowe; wzywa przeto wszystkich, prawo mieć mogących do rzeczonego spadku, aby w terminie półrocznym, stawili się w Sądzie, wraz z dowodami.

Suwałki d. 26 Sierp. (7 Wrześ.) 1869 r.
1—2 Mastelski.

N. D. 9184. Pisarz Sądu Pokoju w Kowalu.

Z powodu nastąpionej śmierci: Marjanny Kreikowskiej, wierzycielki sumy rsr. 300 na nieruchomości w m. Kowalu (przy ulicy Toruńskiej) pod Nr. 94b hypotecznie ubezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe, a termin do regulacji spadku oznaczony został na dzień 18 (30) Czerwca 1870 r. w mej Kancelarji.

Kowal d. 11 (23) Listopada 1869 r.
1—2 M. Wojciechowski.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. *9108. Sąd Pokoju Wydziału III-go w Warszawie.*

Z powodu wniesionego przez Prokuratorją w Królestwie Polskiem na rzecz Skarbu Królestwa działającą, żądania regulacji nowej hypoteki łąki we wsi Czerniakowie Okręgu i Gubernji Warszawskich położonej, dawniej do Klasztoru X. X. Bernardynów Czerniakowskich, a obecnie do Skarbu Królestwa należącej.

Zawiadamia osoby interesowane, że regulacja ta nastąpi, w dniu 26 Marca (7 Kwietnia) 1870 r. i wzywa je, aby do niej osobiście lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie do tego umocowanych, zgłosiły się z dowodami prawa ich wykazującemi, oraz aby żądania swe i wnioski do protokułu regulacji zadyktowały.

Ostrzega je zarazem, że niezgłaszające się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanym.

Ostrzega się również właściciela wywołanej nieruchomości, że jeżeli do regulacji w terminie nie stanie, na żądanie któregokolwiek z interentów, na karę rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i stosownie do art. 150 powołanego prawa, utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka w rozpoznaniu aktu nowej regulacji wydaną będzie, nastąpi dnia 2 (14) Kwietnia t. r o godzinie 10 ej rano i od tej daty czas do odwołania się od decyzji upływać zacznie.

Osoby więc interesowane bez nowego wezwania na ten termin ogłoszenia przybyć są obowiązane.

Warszawa d. 15 (27) Listopada 1869 r.
Podsędek, Dziaszkowski.

N. D. 9102. Sąd Pokoju w Krasniku Wydział Hypoteczny.

Z powodu zaniesionego żądania zaprowadzenia pierwiastkowej regulacji hypoteki: gruntu w obrębie miasta Urzędowa położonych. a mianowicie:

a) Kawałka gruntu ornego z łąką, ciągnącego się od gościńca Lubelskiego do lasu ordynackiego Bór zwanego; obejmującego około 4 mórg przestrzeni, a 5 zagonów szerokości mającego. położonego między miedzami Wojciecha Jacniaka i Tomasza Kurca, oraz

b) Kawałka gruntu ornego z łąką, na którym stoi stodoła, obejmującego około 3 morgów przestrzeń, a 4 zagony szerokości mającego, ciągnącego się od błonia miejskiego do granicy gruntów włościańskich wsi Wierzbicy, pomiędzy miedzami Tomasza Smolińskiego i Jakóba Jagiełły położonego.

Zawiadamia osoby interesowane, że takowa regulacja nowej hypoteki, odbędzie się w Sądzie tutejszym, w dniu 4 (16) Marca 1870 roku.

Wzywa przeto takowych interesantów, aby w tym terminie zgłosili się z swemi prawami rzeczonemi do powołanych nieruchomości dla przedstawienia i udowodnienia takowych.

Niestawający interesanci w tym terminie, ulegną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa hypotecznego przepisanej.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek tej regulacji wydaną będzie. nastąpi na posiedzeniu Sądu w dniu 5 (17) Marca t. r. i od tego dnia czas do odwołania się od tejże decyzji, upływać zacznie.

Kraśnik d. 15 (27) Listopada 1869 r.
Podsędek, Buchyński.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 9106. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что 18 (30) Декабря с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ Варшавскомъ Губернскомъ Правленіи на поставку продовольствія для двухъ тюремъ въ Варшавѣ Полицейскаго ареста при Варшавскомъ Магистратѣ и детенціоннаго при Губернскомъ Правленіи въ теченіи одного года, считая съ 1 (13) Января 1870 г. по такоежъ число 1871 г. публичные торги посредствомъ запечатанныхъ декляраціи съ гласною по распечатаніи оныхъ издержкою переторжкою, съ пониженіемъ, каковые предположено начать отъ 10 коп. за дневную порцію улучшенной пищи арестанта, (согласно тиражу утвержденному б. Совѣтомъ Управленія Царства 24 Мая 1866 г. и 10 коп. за одного изъ конскриптовъ доставляемыхъ не во время набора, а въ обыкновенное время детенціонный арестъ.

Желающій принять на себѣ эту поставку, обязанъ къ назначенному для торговъ сроку представить или прислать подъ адресомъ Г Варшавскаго Губернатора запечатанное объявленіе, составленное по прилагаемой усего формѣ съ поясненіемъ въ таковомъ цифрами и прописью цѣнъ, по коимъ принимаетъ на себя поставку.

Къ помянутому объявленію, должно быть приложено гильдейское свидѣтельство 1-ой гильдій, или декряраціи, что въ случаѣ принятія подряда обязывается съ 1 Января 1870 г. пріобрѣсть гильдейское свидѣтельство, въ обезпеченіе же исполненія таковаго обязательства представляетъ сверхъ залога наличныя деньги 265 р. подлежащія ко взносу въ казну за свидѣтельство 1-ой гильдіи.

Подавшіе объявленіе, обязаны представить въ Губернскомъ Правленіи при торгахъ въ залогъ монетою кредитными билетами или государственными кредитными бумагами принимаемыми въ залоги при казенныхъ подрядахъ сами послѣдними считая по курсу 2,340 р.

Окончательный срокъ для подачи объявленіи казначейства въ 12 часовъ утра того дня, въ который назначены торги.

По распечатаніи представленныхъ къ сроку для торговъ объявленіи, произведена будутъ между подавшими объявленія соискателями, гласная переторжка (in minus) отъ самыхъ выгоднейшихъ для казны предложенныхъ въ объявленіяхъ цѣнъ, а потому подавшій объявленіе, долженъ лично, или посредствомъ уполномоченнаго закономъ порядкомъ, повѣреннаго явиться къ сроку назначенному для торговъ и до производства таковыхъ подписать торговыя условія, въ доказательство знанія оныхъ.

Тотъ, кто непредставитъ къ назначенному скоку запечатаннаго объявленія, не будетъ допущенъ къ гласной переторжкѣ.

Объявленія поданныя или присланныя послѣ истеченія назначеннаго срока, или не по формѣ, или безъ соблюденія порядка указаннаго 17 ст. правиль 16 Мая 1833 г. или съ подчистками и поправками писанныя цифрами безъ прописи или заключающія въ себѣ предложенія противныя торговымъ условіямъ, наконецъ представленныя безъ гильдейскаго свидѣтельства 1 ой гильдіи, или безъ деклярацiи, что обязывается съ 1 Января 1870 г. пріобрѣсть гильдейское свидѣтельство и безъ наличныхъ для сей надобности денегъ 265 руб равно безъ залога, не будутъ приняты и какъ незаконныя будутъ отвергнуты.

Наконецъ объявляется, что условія поставки будутъ предъявляемы желающимъ ежедневно, заисключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней въ присутственное время въ дежурной комнатѣ Губернскаго Правленія.

г. Варшава дня 3 (15) Ноября 1869 г.
Вице-Губернаторъ, Даниловъ.
Совѣтникъ, Пухальскій.
Ст. Дѣлопроизводитель, Яновскій.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Варшавскаго Губернскаго Правленія отъ (. . .) сего Ноября, опубликованнаго въ газетахъ, симъ объявляю, что принимаю на себя годичную, начиная съ 1 (13) Января 1870 г. по тоже число 1871 г. поставку продовольствія для двухъ тюремъ въ городѣ Варшавѣ, Полицейскаго ареста при Варшавскомъ Магистратѣ и детенціоннаго при Губернскомъ Правленіи по слѣдующимъ цѣнамъ.

За дневную порцію улучшенной пищи арестанта согласно тарифу утвержденному б. Совѣтовъ Управленія Царства 24 Мая 1866 г. коп. прописью.

За одною изъ конскриптовъ доставляемыхъ не во время набора, а въ обыкновенное время въ детенціонный арестъ к. прописью.

Подвергаясь всѣмъ обязанностямъ поясненнымъ въ торговыхъ условіяхъ, которыя мнѣ въ точности извѣстны.

Залогъ въ руб. прописью, равно декляpацію, что въ случаѣ принятія подряда обязываюсь съ 1 Января 1870 г. пріобрѣсть гильдейское, свидѣтельство 1-ой гильдій и подлежащія къ взносу въ казну 265 руб. прописью наличными деньгами за означенное свидѣтельство при семъ прилагаю.

Залогъ въ случаѣ отступленія отъ торговъ самъ получу обратно.

N. D. 8982. *Плоцкое Губернское Правленіе.*

Объявляется симъ повсемѣстно, что 7 (19) Января 1870 г. въ присутствіи Губернскаго Правленія будутъ производиться посредствомъ опечатанныхъ декларацій торги (in minus) на отдачу съ подряда починки еврейской школы въ г. Плоцкѣ, начиная съ суммы 3,827 р. $34\frac{1}{2}$ к. с. Деклараціи должны быть въ опечатанныхъ конвертахъ, писаны явственно, безъ поправокъ, на гербовой бумагѣ 15 коп. достоинства по ниже писанной формѣ и поданы не позже 12 часовъ по полудни; внесенныя уже послѣ сего времени приняты не будутъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ при декларацiяхъ своихъ должны представить залогъ въ 383 р., который неустоявшимъ по аукціону будетъ тотчасъ возвращенъ, залогъ же того лица за коимъ останется подрядъ будетъ отправленъ въ Польскій Банкъ до исполненія условій контракта. Объ условіяхъ торговъ можно получить свѣдѣнія ежедневно въ присутствіи Губернскаго Правленія кромѣ праздничныхъ дней.

Форма деклараціи.

Вслѣдствіе извѣщенія Губернскаго Правленія отъ 22 Ноября 1869 г. за № 6584, объявляю симъ свое желаніе принять на себя подрядъ починки еврейской школы въ г. Плоцкѣ за сумму (выписать сумму цифрами и прописью) съ выполненіемъ всѣхъ условій аукціона.

На залогъ при семъ прилагаю триста восемьдесять три руб. сер., которые въ случаѣ неустойки моей по аукціону прошу возвратить мнѣ или отослать по почтѣ до № на мой счетъ. Постоянное жительство мое въ N. писано N., дня N., мца 1870 г.

Подписать имя и прозваніе.

Г. Плоцкъ, Ноября 22 дня 1869 года.
за Вице-Губернатора, Слупецкій.
за Совѣтника, Шимельфеникъ.
за Старшаго Дѣлопроизводителя,
Сѣцинскій.

N. D. 9004. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ притутствіи его, будутъ производиться 13 Января 1870 г. въ 12 часовъ утра торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ подрядъ вымощенія Новой улицы въ городѣ Гора-Кальварія, согласно смѣтѣ утвержденной въ 3,049 р. 82 к.

Желающіе участвовать въ этихъ торгахъ могутъ разсматривать торговыя условія, равно образецъ объявленія, въ дежурной комнатѣ Губернскаго Правленія, во всякое время.

г. Варшава дня 25 Ноября 1869 года.
Совѣтникъ, Карпинскій.
Дѣлопроизводитель, Шумовскій.

N. D. *9046. Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ что 17 (29) будущаго Декабря мѣсяца въ присутствіи Губернскаго Правленія будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на поставку съ 1 (13) Января 1870 по тоже число и мѣсяцъ 1871 года дровъ для отопленія зданій занимаемыхъ Губернскомъ Правленіемъ, Губернаторскою канцеляріею и подъ квартиру г. Губернатора. Цѣна за одну полукубичную саженя дровъ, твердыхъ, сухихъ, то есть: дубовыхъ, березовыхъ или ольховыхъ смѣшанныхъ съ сосновымъ, опредѣляется 2 руб. 25 коп., а сверхъ того за порубку тойже сажени и укладку 50 копѣекъ. Устоявшимъ на торгахъ будетъ признанъ тотъ, кто въ представленномъ объявленіи, изъявитъ готовность поставлять дрова по самонизшей, противу вышеозначенной цѣнѣ.

Залогъ для сей операціи, опредѣляется въ 134 руб. сереб., который и долженъ быть представленъ при объявленіи наличными деньгами или билетами имѣющими ходъ въ Царствѣ Польскомъ и дозволенными къ принятію въ залогъ и таковыя неустоявшимъ на торгахъ будетъ тотчасъ возвращенъ, а принадлежащій тому за кѣмъ утверждена будетъ поставка дровъ отосланъ будетъ для храненія въ Сѣдлецкое Губернское Казначейство. Сверхъ того желающіе участвовать въ торгахъ обязаны приложить къ объявленію, свидѣтельство подлежащей власти, писанное на гербовой бумагѣ 15-копѣечнаго достоинства удостовѣряющее что онъ имѣетъ достаточное количество дровъ вышеупомянутыхъ сортовъ.

Запечатанныя объявленія, написанныя по формѣ при семъ приложенной, будутъ принимаемы только къ 12 часамъ утра 17 (29) будущаго Декабря Секретаремъ общаго присутствія, равно могутъ быть присылаемы къ томужъ сроку по почтѣ въ Губернское Правленіе, съ поясненіемъ на конвертѣ: объявленіе къ торгатъ, производиться имѣемымъ 17 (29) Декабря 1869 г., на поставку дровъ для отопленія Сѣдлецкаго Грбернскаго Правленія. Объявленія должны быть писаны чисто и четко безъ малѣйшихъ ошибокъ, поправокъ и подчистокъ, равно не должны заключать въ себѣ никакихъ условій и предостереженіи, такъ какъ объявленія написанныя безъ соблюденія сихъ правилъ будутъ оставлены безъ послѣдствій.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія отъ N. Ноября 1869 года представляю настоящую декларацію, въ томъ, что я обязываюсь принять на себя поставку дровъ, на отопленіе зданій Губернскаго Правленія, начиная съ 1 (13) Января будущаго 1870, по тоже число и мѣсяцъ 1871 года, съ уступкою мною за каждую полукубичную сажень по N. руб. сер. а за порубку и укладку тойже сажени по N. коп., (надлежитъ выписать четко прописью цѣну каждой полукубичной сажени и за порубку и укладку), подвергая себя въ противномъ случаѣ отвѣтственности опредѣленной въ торговыхъ условіяхъ, которыя мнѣ извѣстны.

Въ залогъ по сей операціи, представляю N. руб, который въ случаѣ неутвержденія за мною подряда, получу самъ обратно или прошу о пересылкѣ на мой счетъ по почтѣ, постоянное мое жительство (прописать) въ N. дня N. мѣсяца 1869 года (подписать имя и прозваніе.

Г. Сѣдлецъ, 27 Ноября 1869 года.

за Вице Губернатора,

Совѣтникъ, (......).

N. D. *9041. Варшавская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что по случаю не состоявшихся 27 Октября (8 Ноября) с. г. вторичныхъ торговъ на отдачу въ трехъ-лѣтнее съ 1 (13) Января 1870 г. по 1 (13) Января 1873 года арендное сожержаніе сбора съ казеннаго тарифнаго моста на шосейной дорогѣ 1-го разряда въ Сохачевскомъ Уѣздѣ на рѣкѣ Бзурѣ и города Сохачева, будутъ производиться 15 (27) Декабря 1869 года въ присутствіи сей Палаты новые торги на отдачу въ аренду названнаго сбора и на выше означенный срокъ. Означенные торги начнутся отъ пониженной теперешней арендной платы на $^1/_4$ то есть отъ суммы 1,200 руб. 75 коп въ годъ.

Арендное содержаніе этого моста, предоставлено будетъ тому, кто предложитъ высшую годичную плату отъ вышеозначенной суммы 1,200 р. 75 коп.

Желающіе участвовать въ помянутыхъ торгахъ, обязаны подать къ дню торга до 12 часовъ утра, въ Варшавскую Казенную Палату, объявленіе, по прилагаемому у сего образцу на гербовой бумагѣ 70 копѣечнаго достоинства, выписавъ въ оной, прописью безъ поправокъ и подчистокъ предлагаемую арендную плату, и представивъ при томъ требуемый по закону залогъ.

Залогъ опредѣляется двухъ мѣсячною теперешнею арендною платою въ количествѣ 266 руб. 84 коп.

Въ залогъ будутъ принимаемы наличныя деньги, закладные листы и другія процентныя бумаги Имперіи и Царства Польскаго по установленной для залога цѣнѣ. Упомянутыя государственныя бумаги должны быть съ принадлежащими къ нимъ за неистекшее время купонами.

По окончаніи торговъ контрагентъ обязанъ будетъ дополнить залогъ соразмѣрно состоявшейся на торгахъ суммѣ, если таковая окажется высшею выручаемой до сихъ поръ казною арендной платы.

Объявленія написанныя съ подчистками и съ отступленіемъ отъ формы, или заключающія въ себѣ какія либо условія и ограниченія, не будутъ приняты.

По вскрытіи перваго объявленія, пріемъ новыхъ предложеній прекращается.

Если въ нѣкоторыхъ объявленіяхъ цѣна окажется одинаковою, то между лицами, предложившими таковую цѣну произведена будетъ изустная переторжная, до окончанія которой залоги не возвращаются.

Болѣе подробныя условія къ симъ торгамъ, могутъ быть разсматриваемы во всякое время въ Дежурной Комнатѣ Варшавской Казенной Палаты.

* *
*

Warszawska Izba Skarbowa podaje do powszechnej wiadomości, że z powodu, iż wyznaczona na dzień 27 Października (8 Listopada) r. b. licytacja na wydzierżawienie na lat trzy, mianowicie od dnia 1 (13) Stycznia 1870 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1873 roku dochodu z mostu rządowego na drodze bitej 1-go rzędu, na rzece Bzurze pod miastem Sochaczewem, nie przyszła do skutku, odbytą zostanie w dniu 15 (27) Grudnia 1869 roku, w biurze Warszawskiej Izby Skarbowej, nowa licytacja na wydzierżawienie wyż rzeczonego dochodu i na czas powyżej oznaczony.

Pomieniona licytacja zacznie się od obniżonego o ¼ część dotychczasowego czynszu dzierżawnego czyli od sumy rocznej rs. 1,200 kop. 75.

Dzierżawa dochodu z pomienionego mostu, oddaną będzie temu licytantowi, który postąpi największą roczną opłatę nad powyżej oznaczoną sumę rs. 1,200 kop. 75.

Mający zatem chęć ubiegania się o dzierżawę dochodu z rzeczonego mostu, obowiązani są w dniu licytacji 15 (27) Grudnia 1869 roku do godziny 12 ej przed południem, złożyć deklaracje w Warszawskiej Izbie Skarbowej, wedle poniżej domieszczonego wzoru, na stemplu ceny kop. 70, wyraziwszy w niej literami bez poprawek i skrobań, zadeklarowaną roczną dzierżawną opłatę, z dołączeniem wymaganego przepisami vadium.

Wysokość rzeczonego vadium, odpowiadać powinna dwóm miesięcznym ratom dzierżawnym, dotąd opłacanym, to jest kwocie rsr. 266 kop. 84

Vadium to może być złożono w gotowiźnie, w Listach Zastawnych, lub innych papierach procentowych Cesarstwa i Królestwa z właściwemi bieżącemi kuponami.

Utrzymujący się przy dzierżawie, obowiązany złożone vadium skompletować do wysokości wyrównywającej dwóm ratom miesięcznym, postąpionej dzierżawy, jeżeli ta okaże się wyższą, od dotychczasowego czynszu dzierżawnego.

Deklaracje nie podług wzoru napisane, obejmujące jakiekolwiek warunki i zastrzeżenia, a także skrobane lub poprawiane nie będą przyjęte.

Po otworzeniu pierwszej deklaracji, przyjmowanie nowych deklaracji ustaje.

Gdyby w dwóch lub więcej deklaracjach podane były równe zupełnie oferty, w takim razie między osobami jednakowe ofiarującemi sumy, odbędzie się głośna licytacja, do ukończenia której złożone vadia zatrzymane zostaną.

Szczegółowe warunki tej licytacji mogą być przejrzane każdego czasu, w sali dężurnej Warszawskiej Izby Skarbowej.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Warszawskiej Izby Skarbowej z dnia 28 Listopada (10 Grudnia) 1869 r., niżej podpisany mieszkaniec (tu wypisać miejsce zamieszkania, a jeśli w Warszawie ulicę i Nr. domu), podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się trzechletniej dzierżawy, poczynając od dnia 1 (13) Stycznia 1870 roku do 1 (13) Stycznia 1873 r, dochodu z mostu rządowego na rzece Bzurze przy mieście Sochaczewie za sumę roczną rsr. N. N. wyraźnie rubli srebrem (wypisać literami) poddając się wszelkim warunkom licytacyjnym.

Na pewność dotrzymania warunków, składam vadium w biletach skarbowych w ilości N. N. albo gotowizną w ilości N. N. (wypisać literami).

W dowód czego niniejszą deklarację własnoręcznie podpisuję.

(Tu wypisać imie i nazwisko, miejsce w którem deklaracja była pisana, dzień, miesiąc i rok).

Warszawa d. 28 Listop. (10 Grudnia) 1869 r.

Naczelnik Wydziału, Małcużyński.

Образецъ объявленія.

Вслѣдствіе вызова Варшавской Казенной Палаты отъ 28 Ноября (10 Декабря) 1869 г. ниже подписавшійся житель (здѣсь объяснить мѣсто жительства, а если въ Варшавѣ то улицу и N. дома) симъ объявляю, что желаю взять въ трехъ-годичное арендное содержаніе съ 1 (13) Января 1870 г. по 1 (13) Января 1873 г. сборъ съ казеннаго моста на рѣкѣ Бзурѣ у города Сохачева за годичную плату 00 рублей (прописью) на условіяхъ какія будутъ предъявлены къ торгамъ.

Въ обезпеченіе сего представляю залогъ такой-то, то есть билетъ въ суммѣ 00 рублей (прописью). Въ удостовѣреніе чего, настоящее объявленіе собственноручно подписую.

(Написать имя и фамилію, мѣсто отъ куда писано, число, мѣсяцъ и годъ).

Г. Варшава, 28 Нояб. (10 Декаб.) 1869 г.

Начальникъ Отдѣленія,

Малцужинскій.

N. D. 9173. *Радомская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что въ присутствіи ея и въ Сандомирскомъ Уѣздномъ Управленіи 5 (17) Января 1870 г. будутъ производиться смѣшанные торги на продажу ниже слѣдующихъ мелкихъ казенныхъ оброчныхъ статей:

I. Въ Радомской Казенной Палатѣ.

1. Илжецкаго Уѣзда:

Метьничной усадьбы въ селеніи Палышгинъ, стоимость строеній 260 руб., пространство земли 45 мор. 150 прен., цѣна для продажи 2,413 руб. 80 коп.

Войтоство Липе, стоимость строеніи 1,060 руб., пространство земли 108 мор. 15 прен., цѣна для продажи 3,128 руб. 70 коп.

Мельницы и лѣсописьни въ г. Илжѣ, стоимость строеній 1,250 руб., цѣна для продажи 12,967 руб. 40 коп.

Фольварка Замокъ Илжа стоимость строенія 950 руб., пространство земли 132 мор. 167 прен., цѣна для продажи 3,060 р.

Постоялаго дома въ м. Вонхоцкѣ, стоимость строеній 1,129 руб., цѣна для продажи 1,129 руб.

Постоялаго дома въ м. Сольцѣ, стоимость строеній 1,632 руб., цѣна для продажи 1,632 руб.

II. Въ Сандомирскомъ Уѣздномъ Управленіи.

2. Сандомирскаго Уѣзда.

Плаца въ гор Сандомирѣ, цѣна для продажи 60 руб. 68 коп.

На условіяхъ припечатанныхъ въ NN. 192, 198 и 203 Варшавскаго Дневника и NN. 35, 36 и 37 Радомскихъ Губернскихъ Вѣдомостей за 1869 г., каковыя условія могутъ быть разсматриваемы во всякое время, кромѣ воскресныхъ и табельныхъ дней, въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Радомской Казенной Палаты и въ каждомъ Уѣздномъ Управленіи Радомской Губерніи.

Г. Радомъ, Декабря 1 дня 1869 года.

Управляющій, Петровъ.

Асесоръ, Вышковскій.

N. D. 9185. Dyrekcja Rządowa Teatrów Warszawskich.

Podaje do publicznej wiadomości że w dniu 17 (29) Grudnia b. r. o godzinie 12 z rana w Biurze Dyrekcji Teatrów, odbędzie się powtórna w terminie skróconym licytacja (in mius) przez opieczętowane deklaracje, na dostawę swiec stearynowych w najlepszym gatunku około 2,000 paczek rocznie, od ceny 29 kop. wyraźnie kopiejek dwadzieścia dziewięć za jedną paczkę ważącą przynajmniej 30 łutów.

Mający zamiar ubiegania się o takową dostawę mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce Sekretarza Dyrekcji, opieczętowane deklaracje, napisane na stemplu ceny kop. 30, podług wzoru niżej zamieszczonego, i w tych wyraźnie literami bez skrobań i przekreśleń, wypisać jaki odstępują procent od ceny na wstępie wyszczególnionej i do niniejszej licytacji podanej.

Do deklaracji tych, pod rygorem uznania ich za nie ważne, dołączony być ma kwit Banku Polskiego na wniesione przez podającego vadjum w kwocie rs. 175, w gotowiźnie lub papierach publicznych procentowych, które na mocy szczegółowych w tej mierze przepisów, na vadja do entrepryz rządowych są przyjmowane.

Dla utrzymującego się przy licytacji vadium rzeczone stanowić będzie kaucję, która zostawać będzie w depozycie Banku Polskiego i nie wpierw entreprenerowi zwróconą zostanie, jak po upływie terminu dostawy i dopełnieniu przez przedsiębiercę wszelkich warunków kontraktu.

Nie utrzymującym się zaś przy licytacji kwity na złożone vadjum, natychmiat zwrócone będą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Dyrekcji Rządowej Teatrów Warszawskich z dnia 4 (16) Grudnia r. b. Nr. 1776, podaję niniejszą deklarację, że na przeciąg lat trzech to jest od 1 (13) Stycznia 1870 do tejże daty 1373 r. podejmuje się dostawy swiec stearynowych dla Teatrów Warszawskich w ilości około 2000 paczek rocznie, po cenie 29 kop. za każdą paczkę ważącą najmniej łutów 30 i odstępuje od takowej ceny procentów N. N. (wypisać cyframi i literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunksch licytacyjuych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Banku Polskim vadjum w kwocie rs. 175 załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. N. i pisałem dnia N. N. 1869 r.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Bliższe warunki dotyczące niniejszej licytacji są do przejrzenia w biurze Dyrekcji Rządowej Teatrów Warszawskich każdodziennie z wyjątkiem dni świątecznych i niedzielnych od godziny 10 do 1 z południa.

Warszawa d. 4 (16) Grudnia 1869 r.

Prezes Dyrekcji Rządowej Teatrów Warszawskich

Szambelan Dworu Jego Cesarskiej Mości,

Muchanow.

Sekretarz Dyrekcji, Goślicki.

N. D. 9181 Sąd Kryminalny w Warszawie.

Podaje do publicznej wiadomości iż w dniu 19 (31) Grudnia 1869 r. o godzinie 11½ z rana, odbędzie się w biórze Prezesa Sądu Kryminalnego w Warszawie, licytacja in minus, od cen za praetium fisci ustanowionych, przez opieczętowane deklarację, na dostawę w ciągu roku 1870, to jest od dnia 1 (13) Stycznia tegoż roku, po tęż datę 1871 roku dla Sądu Kryminalnego w Warszawie i Sądów Policji Poprawczej Wydziałów I i II w Warszawie, następujących przedmiotów, w ilościach przypuszczalnie obliczonych.

1. Drzewa sosnowego opałowego, z porznięciem połupaniem i ułożeniem na miejscu sążni 120, za sążeń po rs. 10.

2. Swiec:

a) stearynowych pudów 22, za pud po rs. 11 kop. 40.

b) łojowych pudów 10 za pud po rubli srebrem 7 kop. 40.

3. a) papieru konceptowego ryz 265 za ryzę rs. 1 kop. 35.

b) papieru białego półwelinowego ryz 55 za ryzę rs. 2 kop. 70.

c) papieru listowego in 4-to krajowego liber 12 za librę kop. 50.

d) Papieru aktowego zwyczajnego ryz 70 za ryzę rs. 5.

e) papieru regestrowego ryz 20 za ryzę rubli sr. 5 kop. 40.

f) papieru pakowego ryz 18 za ryzę rubli sr. 5.

g) etykiet do obwolut zwyczajnych białych sztuk 3,000 za sztukę ½ kop.

h) etykiet do obwolut kolorowych sztuk 1000 za sztukę 1½ kop.

i) kopert in 8⁰ z papieru żółtego sztuk 4800 za sto kop. 60.

k) kopert in folio z papieru czerpanego sztuk 3400 za sto rs. 1 kop. 50.

l) piór zwyczajnych gęsich paczek 980 za paczkę kop. 10.

ł) piór stalowych pudełek 10, za pudełko kop. 75.

m) ołówków czarnych tuzinów 34, za tuzin kop. 60.

n) ołówków kolorowych tuzinów 25, za tuzin rs. 1 kop. 50.

o) opłatków zwyczajnych kóp 30 za kopę 25 kop.

p) laku zwyczajnego Nr. 2 funtów 84 za funt 50 kop.

q) nici szarych motków 310 za motek kopiejek 20.

r) szpagatu funtów 92, za funt kop. 37½.

s) sznurka jedwabnego kolorowego motków 40 za motek kop. 15.

t) atramentu czarnego butelek 296 za butelkę kop. 30.

u) igieł papierków 54 za papierek kop. 20.

w) płótna pakowewego łokci 350 za łokieć kop. 7½.

x) kalendarzy ściennych sztuk 40 za sztukę kop. 22½.

y) szczotek do zamiatania podług sztuk 8 za sztukę rs. 1.

z) szczotek ręcznych sztuk 8 za sztukę kopiejek 50.

ź) ścierek sztuk 22, za sztukę kop. 30.

aa) zapałek paczek tuzinów 12 za tuzin kop. 15.

bb) piasku wislanego fur 12 za furę kop. 60.

cc) Wydrukowanie blankietów ryz 200 za ryzę kop. 60.

dd) Wydrukowenie obwolut ryz 70 za ryzę kop. 70.

ee) Wydrukowanie tabel z linjami poprzecznemi ryz 17 za ryzę rs. 3.

ff) oprawa książek i kontrol za rs. 75.

Ilość vadium na dotrzymanie licytacji ustanowioną jest:

a) do dostawy drzewa rs. 85.

b) do dostawy swiec rs. 30

c) do dostawy wszystkich przedmiotow ad III wyszczeglnionych rs. 40.

Vadia te wniesionemi być winny w gotowiźnie, w listach zastawnych, albo też w innych papierach publicznych na kaucje.

Według obowiązujących przepisów przyjmowanych, do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej i kwit kasy dołączony być winien do deklaracji. Deklaracje te składane być mają do dnia 19 (31) Grudnia 1869 r. do godziny 10 rano w biórze Prezesa Sądu Kryminalnego w Warszawie; na ręce Prezesa tegoż Sądu, później zaś złożone, nie będą przyjmowane.

Licytacja na dostawę przedmiotów ad I II i III w ogłoszeniu tem wyszczególnionych, odbywać się będzie względem każdej kategorji oddzielnie i co do każdej, oddzielnie deklaracje składanemi być mają.

Utrzymujący się przy licytacji ponieść będzie obowiązany koszta ogłoszeń licytacji, jakie z rozkładu nań przypadną, oraz koszta papieru stemplowego na spisanie kontraktu.

Warunki uskutecznić się mających dostaw, przejrzane być mogą codziennie w godzinach biurowych u Podpisarza Sądu Kryminalnego dyrygującego kancelarją.

Warszawa d. 1 (13) Grudnia 1869 r.

Prezes, Bielski.

Podpisarz, Rębalski.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia Nr- podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuje się podjąć dostawy dla Sądu Kryminalnego w Warszawie i dwóch Sądów Poprawczych w tymże mieście w ciągu roku 1870 (wyrazić przedmiot lub przedmioty) za cenę (wypisać ceny w rublach i kopiejkach) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Zaświadczenie Kassy Gubernialnej Warszawskiej na złożone w niej vadium w ilości rs. (wypisać) dołączam, a w razie nie utrzymania się przy licytacji sam je odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisałem w dnia miesiąca 1869 r.

(podpisać imie i nazwisko)

N. D. *8934. Любохенское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Петроковской Казенной Палаты отъ 24 Сентября 1869 г. за № 2676, въ канцеляріи сего Управленія въ д. Любохенекъ 10 (22) Декабря с. г. въ 10 часовъ утра, будутъ производиться гласные изустные торги на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ здѣшняго лѣсничества предположенныхъ на текущій 1869 годъ; отдѣльно по участкамъ:

1. Потокъ, изъ лѣсосѣки № 19, начиная отъ оцѣночной суммы 1,166 р. 2 коп.

2. Коневка, изъ лѣсосѣки № 19, начиная отъ оцѣночной суммы 864 р. 20½ коп.

Приступающій къ торгамъ долженъ представить залогъ наличными деньгами, ликвидаціонными листами, или другими государственными бумагами Имперіи и Царства по курсу, установленному Министерствомъ Финансовъ, или же закладными листами Земскаго Кредитнаго Общества въ количествѣ соотвѣтствующемъ $^1/_{10}$ части оцѣночной суммы.

Подробныя условія могутъ быть разсматриваемы ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ дней, въ Любохенскомъ Лѣсномъ Управленіи, продаваемый же лѣсъ, желающіе могутъ видѣть на мѣстѣ по указанію лѣсной стражи.

дер. Любохенекъ. 18 (30) Ноября 1869 г.

Старшій Надлѣсничій,

Богушевичъ.

N. D. *8935. Влоцлавское Лѣсное Управленіе.*

Вслѣдствіе предписанія Лѣснаго Коммиссаря состоящаго при Варшавской Казенной Палатѣ отъ 20 Ноября за № 98, Лѣсное Управленіе объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что въ канцеляріи здѣшняго Упра-

мленія въ деревни Сухійкержъ Влоцлавскаго Уѣзда, 15 (27) Декабря с г. въ 11 часовъ утра, будутъ производиться гласныя торги на продажу лѣсосѣки № 5 въ дачѣ Клотно, Зувельской Стражи, затаргованной Сулковскимъ отъ пониженой суммы на величину конфискованнаго залога 55 р. т. е. начиная торги отъ суммы 490 рублей сер.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить залогъ количествомъ 49 руб., который удерживающійся при торгахъ обязанъ дополнить до $^{1}/_{10}$ части суммы предложенной на торгахъ, залоги же отступающимъ отъ торговъ будутъ имъ возвращены по окончаніи торговъ.

Подробныя условія могутъ просматриваемы въ Лѣсномъ Управленіи ежедневно кромѣ праздничныхъ дней.

дер. Сухійкержъ, 22 Ноября 1869 г.

Старшій Надлѣсничій,
Швейковскій.

N. D. 9145. *Начальникъ Соколовскаго Уѣзда.*

Въ присутсвіи Соколовскаго Уѣзднаго Управленія 7 (19) Января 1870 года съ 12 часовъ утра, будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу съ подряда работъ по приведенію въ окончательное устройство деревяннаго дома для настоятеля Греко-Уніятскаго Прихода въ Роговѣ. Торги будутъ производиться посредствомъ сбавки съ исчисленной по смѣтѣ суммы въ 1,079 руб. 55 коп. Въ торгахъ могутъ участвовать и лица нехристіянскихъ исповѣданій. Желающіе торговаться должны прислать въ Уѣздное Управленіе запечатанныя объявленія, по прилагаемой формѣ, съ представленіемъ квитаціи казначейства во взносѣ залога равняющагося $^{1}/_{10}$ части подрядной суммы. Если подрядъ пожелаютъ принять на себя владѣльцы имѣній лежащихъ въ приходѣ, то отъ нихъ могутъ быть приняты ипотечныя залоги. Объявленіе должно быть писано: четко, ясно, и безъ почистокъ. На конвертѣ слѣдуетъ адресовать „въ Соколовское Уѣздное Управленіе" а потомъ прописать, „объявленіе для торговъ на устройство дома для настоятеля Греко-Уніятскаго Прихода въ Роговѣ." Залогъ тѣхъ соискателей за которыми подрядъ не будетъ утвержденъ, немедленно будетъ возвращенъ, а тотъ за которымъ останется торгъ будетъ обязанъ, не далѣе 14 дней дополнить залогъ до $^{1}/_{5}$ части подрядной суммы, Условія къ торгамъ могутъ быть разсматриваемы желающими въ канцеляріи Соколовскаго Уѣзднаго Управленія во всякій присутственный день. Объявленія писанныя не по формѣ, съ помѣщеніемъ условій или присланныя послѣ торговъ приняты не будутъ. Всякая сдѣлка и раздача денегъ за уступку въ цѣли уменьшенія числа соискателей, будутъ преслѣдуемы, и виновные въ томъ подвергаемы уголовной отвѣтственности судебнымъ порядкомъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе публикаціи отъ таковаго то числа, симъ заявляю: что желая взять съ подряда работы для приведенія въ окончательное устройство дома для Настоятеля Греко-Уніятскаго Прихода въ Роговѣ, за сумму N. рублей (количество денегъ написать прописью) подвергаюсь всѣмъ обязательствамъ заключающимся въ торговыхъ условіяхъ. При семъ прилагаю квитанцію таковаго то казначейства во взносѣ залога въ количествѣ N. рублей, съ тѣмъ что въ случаѣ моей неустойки въ торгахъ, залогъ получу лично; (или прошу отослать по почтѣ на мой счетъ, въ такое то мѣсто) поименовать мѣсто жительства и время подачи объявленія, а за тѣмъ подписать имя и фамилію.

Г. Соколовъ, Декабря 1 дня 1869 г.

за и. д. Начальника Уѣзда,
Вѣжейскій.

N. D. 9171. *Магистратъ Города Коло.*

Симъ объявляетъ до всеобщаго свѣдѣнія что 30 Декабря (11 Января) 1869/70 года въ Управленіи его производиться будутъ изустные торги на продажу запрещенныхъ б. арендатору по Приходскихъ земель въ г. Колѣ Израилу Бинковскому хлѣбныхъ припасовъ на пополненіе числящейся за нимъ въ недоимкѣ арендной платы въ количествѣ 683 руб. $99\frac{1}{2}$ коп. Приступающій къ торгамъ обязанъ представить залогъ въ количествѣ 68 руб. сер.

Желающіе участвовать на этихъ торгахъ могутъ узнать ближайшіе свѣдѣнія въ Управленіи Магистрата ежедневно.

Г. Коло, 28 Ноябри 1869 года.

N. D. 9040. Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie.

Podaje do wiadomości, że z powodu spełzłych bezskutecznie, odbędzie się w dniu 16 (28) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe, w gmachu Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie przed delegowanemi Członkami Rady Szczegółowej Opiekuńczej tegoż Szpitala, następna licytacja in minus przez deklaracje opieczętowane na dostawę przez czas od dnia 1 (13) Stycznia 1870 do dnia 1 (13) Stycznia 1871 r., dla tutejszego Szpitala:

Cukru, wina węgierskiego i towarów kolonjalnych, drożdży suchych, jaj, merynosu, płótna białego, grubszego szerszego. sukna niebieskiego i szaraczkowego, waty i pijawek.

Ilość powyższych dostaw, ceny na praetium, oraz wysokości vadium, przy każdej szczegółowo dostawie oznaczone, obejmują warunki licytacyjne, które każdodziennie, z wyjątkiem świąt, wraz z próbkami towarów łokciowych w Kancelarji Szpitalnej w godzinach biurowych przejrzanemi być mogą.

Deklaracje według poniższego wzoru bez stempla spisane, wraz z dowodami na wniesione vadium do Kasy Szpitalnej, składane byc winny w dniu do licytacji oznaczonym, najpóźniej do godziny 12 z południa, na ręce Członka Rady Zarządzającego częścią nadzorczą, lub jego pomocnika.

Deklaracje skrobane, przekreślane, poprawiane, nie podpisane, lub miejsca zamieszkania licytanta nie wymieniające, przyjętemi nie będą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rady Szczegółowej Opiekuńczej Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie, z dnia 27 Listopada (6 Grudnia) r. b., niżej podpisany obowiązuję się przez czas od d. 1 (13) Stycznia 1870 do d. 1 (13) Stycznia 1871 r., dostawiać Szpitalowi Dzieciątka Jezus w Warszawie (tu wymienić rodzaj dostawy i cenę tejże literami). Wszelkim warunkom licytacyjnym się poddaję.

Kwit na złożone vadium w Kasie Szpitala dołączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w Warszawie pod Nr. Pisałem w Warszawie, dnia miesiąca 1869 r.
(podpisać imie i nazwisko).

Warszawa d. 24 Listopada (6 Grud.) 1869 r.

Opiekun Prezydujący, L. Mianowski.
Pomocnik Nadzorcy Szpitala,
3—3 Mucharski.

N. D. 9172. Rada Opiekuńcza Domu Przytułku Starców i Kalek w Górze Kalwarji.

Podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że z powodu niedojścia do skutku licytacji na dostawę w roku 1870 żywności dla pomieszczonych w tutejszym instytucie, trzeci termin licytacyjny na dzień 16 (28) Grudnia r. b. godzinę 4 po południu naznaczonym został. Wzywa zatem osoby mające chęć podjęcia się tej entrepryzy, aby w dniu i godzinie wyżej oznaczonej z kaucją w ilości rub. sr. 600 do domu Przytułku w Górze Kalwarji przybyli.

Warunki do tej entrepryzy każdodziennie w kancelarji rzeczonego zakładu przejrzane być mogą.

Góra Kalwarji d. 28 List. (10 Grud.) 1869 r.

N. D. 9100. Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala S-go Jana Bożego w Warszawie.

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 17 (29) Grudnia r. b. o godzinie 5 po południu w Kancelarji Szpitala S-go Jana Bożego przy ulicy Bonifraterskiej pod Nr. 2166/7 odbędzie się licytacja (in minus) przez opieczętowane deklaracje, a następnie głośny przetarg między deklarantami na dostawę dla tegoż Szpitala w ciągu roku 1870 to jest od d. 1 (13) Stycznia 1870 do d. 31 Grudnia (12 Stycznia) 1870/1 r., mięsa, chleba i bułek, krup, mąki, masła, słoniny, jaj, mleka, octu, piwa, okowity, węgla kamiennego, oleju do lamp, nafty, świec, mydła, sody, krochmalu, farbki, płótna, sukna i słomy.

Życzących się podjąć powyższych dostaw mogą przejrzeć warunki licytacyjne w Kancelarji Szpitala każdodziennie w godzinach biurowych wyjąwszy świąt.

Warszawa d. 29 Listop. (11 Grudnia) 1869 r.

Prezydujący, Słomiński.
Nadzorca Szpitala, Tański.
2—3 Sekretarz, Domański.

N. D. 9183. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10, Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcją należności skarbowych i miejskich ruchomości a mianowicie: meble, sprzęty gospodarskie i różne utensylja cukiernicze, w dniu 16 (28) Grudnia 1869 r. o godzinie 12 w południe w domu pod numerem 1245*a* przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 4 (16) Grudnia 1869 r.
1—2 Sosonko.

N. D. 9150. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Izraela Przepiórki handlującego w Warszawie pod Nr. 2424 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr 1775 mieszkającego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 7,800 z procentem 5% od dnia 1 Lipca n. s. 1867 roku i kosztów od Szymona Winawera kupca, właściciela nieruchomości w Warszawie Nr. 1608 lit. A. położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1091 lit. A. zamieszkałego, protokółem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 7 (19) Sierpnia 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Nowogrodzkiej pod Nr. 1608*a* na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 10 kop. 80, w Cyrkule policji wykonawczej i administracyjnej 9, pod Obrębem Sądu Pokoju Wydziału III. w Warszawie położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Szymona Winawer należąca, i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany o parterze i jednem piętrze karpiówką kryty 8 kominów murowanych mający.
2. Oficyna masiv murowana o parterze i jednem piętrze o 2-ch kominach murowanych blachą żelazną kryta, pod oficyną tą jest piwnica murowana.
3. Budynek parterowy z drzewa dachówką kryty, jeden komin murowany mający, mieszczący w sobie zarazem wozownią i stajnią.
4. Wystawka czyli warsztat bednarski z drzewa z kominem murowanym dachówką kryty.
5. Kloaka z drzewa deskami kryta.
6. Komórki o parterze i piętrze z drzewa gontami kryte.
7. Wozownia z drzewa, deskami i smołowcem kryta.
8. Komórki z drzewa ściany w części sztachetami a w części z desek mające, deskami kryte.
9. Domek mały drewniany o 1 kominie murowanym w części gontami a w części smołowcem kryty.
10. Budynek z drzewa deskami i smołowcem kryty o 1 kominie murowanym nad dach blachą żelazną nadsztukowany.
11. Komórka z drzewa deskami kryta.
12. Obórka z drzewa blachą żelazną kryta
13. Parkan z drzewa u którego jest brama dwuskrzydłowa z furtką.
14. Podwórko niebrukowane, tylko tretuary i rynsztoki wybrukowane mające.
15. Studnia drzewem cembrowana balami nakryta, z pompą i korbą drewnianą.

W nieruchomości tej jest 17-tu lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydz. I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr 387 urzędującemu na ręce Aleksandra Kiedrowskiego, urzędnika tegoż Magistratu.
2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III. w Warszawie, w Warszawie pod N. 405 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 21 Sierpnia (2 Września) 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 23 Sierp. (4 Września) 1867 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 3 (15) Listopada 1867 r. w Wydziale I.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 5 (17) Września 1867 r.

w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 5 (17) Września 1867 r.

za Pisarza Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Po odbyciu w dniach 3 (15), 17 (29) Listopada i 1 (13) Grudnia 1867 r. 3-ch publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie przy ulicy Nowogrodzkiej położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 1 (13) Grudnia 1867 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na d. 8 (20) Stycznia 1868 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I ym pod Nr. 549 przy ulicy Długiej

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 5,000 jako szacunku przez popierających sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $^{2}/_{3}$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 4 (16) Grudnia 1867 r.

Pisarz Trybunału, Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 1608*a* w Warszawie położona, przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Obrońcy przy Senacie, za sumę rs. 5,000 i Trybunał wyrokiem d. 8 (20) Stycznia 1867 zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia na d. 15 (27) Kwietnia 1868 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od $^{2}/_{3}$ części przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 11 (23) Stycznia 1868 r.

Pisarz Trybunału, Radca Dworu, Zgórski.

Gdy Przepiórka popierać subhastacji zaniechał, sukcesorowie testamentowi Cecylji Wysiekierskiej wdowy jako to:

a) Honorata z Wysiekierskich Krajewska wdowa w Płocku.

b) Helena z Wysiekierskich Librowska wdowa

c) Konstancja z Wysiekierskich Bierkowska wdowa obiedwie w m. Krakowie.

d) Helena Grodziecka.

e) Aleksandra Grodziecka.

f) Antonina Grodziecka panna pełnoletnia w m. Lublinie.

g) Cecylja Sierzputowska panna pełnoletnia pod Nr. 725 w Warszawie zamieszkałe, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Siateckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 484*a* dawniej, a obecnie pod Nr. 2410/11 w Warszawie zamieszkałego, obrane mający i przez tegoż działający wydali nakaz subhastacyjny Szymonowi Winawer, a następnie dopełnili zajęcia subhastacyjnego nieruchomości Nr 1608*a* w Warszawie przez Komornika Antoniego Onufrego Szadkowskiego w d. 17 (29) Października 1867 r. protokółem sporządzonym. Następnie Trybunał wyrokiem d. 26 Stycznia (7 Lutego) 1868 r. zapadłym, upoważnił tychże S-rów Cecylji Wysiekierskiej do dalszego popierania subhastacji nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie położonej i po przeprowadzeniu sporów Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 21 Sierpnia (2 Września) 1868 r. na żądanie tychże S-rów zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia tyle razy wspomnionej nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie położonej, na d. 16 (28) Września 1868 r. godzinę 10 rano który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 10,224 kop. $83\frac{2}{3}$ jako $^{2}/_{3}$ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynaleźć się mianego.

Warszawa d 22 Sierp. (3 Września) 1868 r.

w z. Podpisarza Trybunału,
Juljan Swierczewski.

Gdy termin powyższy nie przyszedł do skutku, zatem Trybunał wyrokiem daty 3 (15) Października 1868 r. wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie na d. 28 Października (9 Listopada) 1868 r. godzinę 10 rano który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 10,224 kop. $83\frac{2}{3}$ jako $^{2}/_{3}$ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynalezionego.

Warszawa d. 3 (15) Października 1868 r.

Pisarz Trybunału, Radca Dworu, Zgórski.

Termin ten jednak dla braku licytantów, spełzł bezskutecznie, Trybunał więc wyrokiem d. 6 (18) Listopada 1868 r. między sukcesorami Cecylji Wysiekierskiej a Szymonem Winawer zapadłym, taksę nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie położonej, przez biegłych sporządzoną, za nieodpowiednią rzeczywistej wartości uznał, a tem samem sumę rs. 10,224 kop. $83\frac{2}{3}$ o $^{1}/_{4}$ część zniżył i w skutek tego postanowił, że licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,668 kop. 68, a zarazem termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 5 (17) Grudnia 1868 r. godzinę 10 rano wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,668 kop. 68, jako szacunku zniżonego.

Warszawa d. 8 (20) Listopada 1868 r.

Pisarz Trybunału, Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy nie przyszedł do skutku, zatem Trybunał wyrokiem ilacyjnym na żądanie SS-rów Cecylji Wysiekierskiej w dniu 5 (17) Marca 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia

nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie na dzień 3 (15) Kwietnia 1869 r. godzinę 10 rano. Gdy i w tym terminie nikt z chęcią licytowania od sumy rs. 7,668 kop. 68, jako szacunku zniżonego nie stawił się. Trybunał wyrokiem daty 8 (20) Kwietnia 1869 r. taksę jeszcze o 1/4 część obniżył i sprzedaż od sumy rs. 5,751 kop. 68 rozporządził, a zarazem termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1608*a* na dzień 2 (14) Maja 1869 r. godzinę 10 rano oznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej

Licytacja zacznie sie od sumy rsr. 5,751 kop. 68, jako szacunku zniżonego.

Warszawa d. 10 (22) Kwietnia 1869 r.
Pisarz Trybunału, Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 1608*a* w Warszawie położona przysądzoną została ostatecznie Władysławowi Otto Patronowi przy Trybunale Cywilnym w Warszawie za sumę rs. 7,211, lecz ten warunków licytacyjnych nie dopełnił, jak przekonywa świadectwo W. Radcy Dworu Zgórskiego, Pisarza Trybunału Wydziału I. dnia 16 (28) Czerwca 1869 r. wydane, przeto sukcesorowie Cecylji Wysiekierskiej, jako to:

a) Honorata z Wysiekierskich Krajewska wdowa, w Płocku.

b) Helena z Wysiekierskich Librowska, wdowa.

c) Konstancja z Wysiekierskich Bierkowska, wdowa, obiedwie w mieście Krakowie.

d) Helena Grodziecka.

e) Aleksandra Grodziecka

f) Antonina Grodziecka, panny pełnoletnie w mieście Lublinie.

g) Cecylja Sierzputowska panna pełnoletnia pod Nr. 725 w Warszawie zamieszkałe zamieszkanie prawne do niniejszego postępowania relicytacyjnego u Franciszka Siateckiego Adwokata w Warszawie pod N-rem 572J3 zamieszkałego, obrane mające, jako wierzyciele hypoteczni sumy rs 4 500 z procentem i kosztami, przedsięwzięli sprzedaż w drodze relicytacji przez publiczną licytację na risico Władysława Otto Patrona w Warszawie pod Nr. 548 zamieszkałego, nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie położonej, a to w myśl art. 739 K. P. S.

Termin do pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dodatkowych w drodze relicytacii nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie położonej. wyznaczony został na dzień 28 Lipca (9 Sierpnia) 1869 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 4,807 kop. 33 1/3, jako 2/3 części szacunku na licytacji przez Patrona Władysława Otto postąpionej, lub od sumy rs. 5,000 przez wierzycieli relicytujących podanego.

Warszawa d. 8 (20) Lipca 1869 r.
Franciszek Siatecki, Adwokat.

Termin powyższy odbytym nie został, gdy jednak dwoma wyrokami Sądu Apelacyjnego daty 13 (25) Sierpnia i 3 (15) Września 1869 roku zapadłemi, apelacja Szymona Winawerd od wyroku Trybunału dnia 2 (14) Maja 1869 r. zapadłego, oddaloną została, zatem sekcesorowie Cecylji Wysiekierskiej przedsięwzięli sprzedaż w drodze relicytacji nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie położonej, na risico Władysława Otto Patrona w Warszawie pod Nr. 548 zamieszkałego, a to w myśl art. 739 i nast. K. P. S.

Sprzedażą kierować będzie Franciszek Siatecki Adwokat, w Warszawie pod N-rem 572J3 przy ulicy Długiej zamieszkały.

Termin do pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków dadatkowych sprzedaży w drodze relicytacji nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie, wyznaczony został na dzień 12 (24) Listopada 1869 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 4,807 k. 33 1/3 jako 2/3 części szacunku na licytacji przez Patrona Władysława Otto postąpionej lub od sumy rs. 5,000, przez wierzycieli relicytujących podanej.

Warszawa d. 18 (30) Października 1869 r.
Franciszek Siatecki, Adwokat.

Po odbyciu w d. 12 (24) Listopada 1869 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków dodatkowych sprzedaży w drodze relicytacji nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie, Trybunał wyrokiem tejże daty wyznaczył termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 1608*a* w Warszawie na d. 27 Listopada (9 Grudnia) 1869 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu wyżej wskazanem.

Ponieważ zaś Władysław Otto Patron złożył deklarację przed Pisarzem Trybunału Wydziału I. że nieruchomość Nr. 1608*a* w Warszawie, nabył na rzecz Izraela Przepiórki handlującego, w Warszawie pod Nr. 2424 zamieszkałego, i on deklarację tę zaakceptował, przeto obecnie działanie relicytacyjne przeciwko Izraelowi Przepiórce popieranem zostaje.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 4,807 k. 33 1/3, jako 2/2 części szacunku na licytacji postąpionego.

Warszawa d. 12 (24) Listopada 1869 r.
Franciszek Siatecki Adwokat

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 1608*a* w Warszawie, przysądzoną została przygotowawczo Franciszkowi Siateckiemu Adwokatowi za sumę rsr. 4807 kop. 33 1/3 i Trybunał wyrokiem daty 27 Listopada (9 Grudnia) 1869 r. zapadłym wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na d. 16 (28) Stycznia 1870 r. godzinę 10 rano. który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs 4,807 k. 33 1/3 jako 2/3 części szacunku na licytacji postąpionego.

Warszawa d. 1 (13) Grudnia 1869 r.
F. Siatecki, Adwokat

N. D. *9179. Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.*

Podaje do wiadomości, że na żądanie Romualda Podczaskiego, obywatela ziemskiego, w dobrach Kamockiej-Woli Powiecie i Gubernji Petrokowskiej zamieszkałego, u Władysława Jawornickiego Patrona Trybunału w Radomiu zamieszkanie obrane mającego, w poszukiwaniu sum: rsr. 14,850 i rsr 200 z procentami, aktem Piotra Wojciechowskiego Komornika przy Trybunale w Radomiu z daty 16 (28) Lipca r. b. zajęte zostały na przymuszoną sprzedaż:

DOBRA ZIEMSKIE

Skotniki. z przyległościami, w Gminie i Parafji tegoż nazwiska, Okręgu i Powiecie Końskim Gubernji Radomskiej położone, do Edwarda Wzdulskiego obywatela w Warszawie Nr. 518; Jana i Salomei z Nowakowskich małżonków Stempniów właścicieli ziemskich w Skotnikach i Antoniego Cudzińskiego właściciela domu w mieście Przedborzu Okręgu Końskim zamieszkałych, należące, odległe od m. Przedborza wiorst 12, od Końska 42, od Radomia 112.

Dobra te położone nad rzeką Pilicą składają się z folwarku i wsi Skotniki, Wola Skotnicka Reczków, wsi Ojrzenia, Papierni, Justynowa, Józefowa, Wacławic vel Wacławowa. Ogólna rozległość gruntów folwarcznych z lasami wynosi w przybliżeniu mórg 6,886 m. n. p. Gleba ziemi w ogóle żytnia 2 i 3 klasy

a) Folwark Skotniki, w tym: dom z drzewa szabrowany pod gontem, budowla murowana piętrowa starym zamkiem zwana pod gontem, przed temi na dziedzińcu altanka z brzeziny i kompas kamienny, a w tyle kloaka, kurniki i lodownia z drzewa, dom szabrowany pod gontem, chlewy i studnia, 4 domy z drzewa pod gontem i chlewiki, budynek, w którym mieszkanie i stajnie, chlewy i studnia z drzewa, 3 stodoły z drzewa w słupy murowane, w jednej z tych młocarnia z sieczkarnią i kierat, stajnia z drzewa w słupy murowana, stajnia i owczarnia z drzewa w słupy murowana. Ogrody owocowy w tym huśtawka i stół kamienny, i 3 warzywne. Sadzawki, płoty i parkany. We wsi Skotniki dom gontem kryty, chlewy i studnia, dom z drzewa w 1/4 części do dworu należący i chlewik, dom z kuźnią z drzewa. zajmowany przez kowala Andrzeja Łopusińskiego, w tyle stodoła pod słomą do tej osady kowalskiej należy 4 morgi gruntu, dom, piwnica, stodółka i obórka wraz z szopą, chlewami i studnią z drzewa ustąpione na użytek szkoły wiejskiej, karczma ze stojnią i domek drewniane, 2 domy z drzewa jeden w połowie, drugi w 1/4 części należy do dziedzica, gorzelnia murowana na piętro pod gontem z aparatem Pistorjusza i rekwizytami, wołownia murowana pod gontem i drwalka, studnia wywarowa i suszarnia z drzewa pod gontem, dom sześciorak z drzewa pod gontem i chlewy, tego domu 1/6 część Komisja Włościańska dała na własność Ignacemu Bardzińskiemu.

b) Folwark Wola-Skotnicka, w tym: zrąb domu, 2 stodoły, spichlerz i chlewy z drzewa pod gontem, we wsi, kuźnia z drzewa pod gontem, chałupa z obórką w 1/3 części do dworu, a w reszcie do włościan należy, karczma i obórka drewniane, budynek zwany browar stary z cegły, w pruski mur pod gontem. Oba folwarki należą do Edwarda Wzdulskiego i wydzierżawione Leopoldowi Makomaskiemu od 12 (24) Czerwca 1864 r., za czynsz roczny rs. 3,750 na lat dziesięć.

c) Folwark Reczków, w którym dwór, ogrodek owocowy, chlewy, kurniki, obora i stajnia pod gontem, 2 stodoły i spichrz pod słomą, owczarnia z drzewa pod gontem; we wsi dwa domy i obórka pod gontem, słodoła z drzewa dranicami kryta. kuźnia z drzewa z narzędziami kowalskiemi, dom pod gontem w 1/4 należy do dworu, takiż dom, stajenka i stodółka, wozówka z drzewa, piwnica w ziemi i bróg słomą kryty, karczma z drzewa i studnia. Folwark Reczków należy do Edwarda Wzdulskiego, a wydzierżawiony Janowi Sienkiewiczowi od dnia 12 (24) Czerwca 1867 r. do tegoż dnia 1870 za czynsz za cały czas rs. 1,157 kop. 40 już zapłacony. Z gruntów folwarcznych 30 mórg ziemi jest w posiadaniu Franciszka Chudy.

d) Papiernia, osada fabryczna położona w lesie, ma około mórg 60, w tej dom murowany pod gontem, ze stajnią stodoła i obory, stodoła, chlewy, wszystko z drzewa, fryszerka z drzewa pod gontem o jednem ognisku i o jednym młocie, poruszana za pomocą dwóch kół wodnych wyrabia żelazo kute, w tej utensylja potrzebne, pogródki, most, węglarnia murowana i upust z drzewa. Osada ta należy wraz z propinacją i rybołówstwem na stawie do Jana i Salomei z Nowakowskich Stempniów i Antoniego Cudzińskiego.

e) Młyn i tartak Ojrzeń w lesie położone, mórg 12, dom i młyn z drzewa pod jednym dachem, poruszany jednem kołem wodnem o 2 kamieniach i 2 pytlach tartak z drzewa o jednej pile poruszany kołem wodnem, pogródki z upustem z drzewa, stodoły, chlewy i piwnica z drzewa. Młyn ten i tartak, wydzierżawiony wieczyście Saulowi Barankiewicz, z prawem rybołówstwa, i pastwiska w lesie do czasu wycięcia onego na krów 8 i 2 konie, a to za czynsz roczny rs. 90. Obecnie młyn ten zostaje w dzierżawie 12 letniej od 12 (24) Czerwca 1861 r. Ignacego Stępień.

f) Lasy dóbr Skotniki w przybliżeniu mają rozległości mórg 6,000 nieurządzone, w nich sosnina, dęby, jesiony, klony, brzoza, świerczyna, jedlina, buczyna, drzewo młode, sążniowe, mało zwarte, miejscami w pień wycięte. Przy granicy dóbr Skotnik, Klewa i Sulborowiec był kontrowers, lecz ten załatwiony i przeprowadzona linja graniczna; a drzewo na wspólną korzyść właścicieli rzeczonych dóbr, ma być wycięte. W lasach są smolarnie dwie, posiada Jankiel Hoch i płaci z jednej rocznie rs. 90, z drugiej z pieca po rsr. 5. Tomasz Majchrzak płaci z pieca rsr. 4. W lesie są budynki: dom, stajnia, obora, 2 baraki, chlewik i studnia drewniane. W dobrach są kopalnie rudy żelaznej i kamienia piaskowego w dużych i małych płytach. Wsie Skotniki, Wola Skotnicka, Reczków, Ojrzeń, Papiernia, Justynów, Józefów i Wacławice, są uwłaszczone i mają prawa służebności leśnych i pastwiskowych z hypoteki jawne.

Podatki i ciężary opłacane rocznie wynoszą rs. 1,305 kop. 87 1/2.

Akt zajęcia doręczony Pisarzowi Sądu Pokoju w Końsku Antoniemu Rychłowskiemu, i Wójtowi Gminy Skotniki Ludwikowi Zak dnia 31 Sierpnia (12 Września) r. b., wniesiony do księgi wieczystej dnia 14 (26) Września r. b., a wpisany do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału w Radomiu dnia 24 Września (6 Paździeirnika) r. b.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi w dniu 26 Grudnia (7 Stycznia) 1868/9 r. o godzinie 10 z rana, na posiedzeniu Trybunału w Radomiu.

Obszejszy opis dóbr i warunki sprzedaży będą do przejrzezia w Kancelarji Pisarza Trybunału i u Władysława Jawornickiego Patrona sprzedaż tę popierającego w Radomiu urzędującego.

Radom d. 25 Wrześ. (7 Paźdz.) 1868 r
Szczuka.

Jako kopja tego obwieszczenia wywieszoną została w dniu dzisiejszym na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego, poświadczam.

Radom d. 25 Wrześ. (7 Paźdz.) 1868 r.
Szczuka.

W dniu 27 Lutego (11 Marca) r. b. odbyto przygotowawczą sprzedaż i przysądzenie otrzymał Romuald Podczaski za sumę rub. sr. 33,333 kop. 35. Sprzedaż stanowcza nastąpi w dniu 5 (17) Sierpnia r. b. Ponieważ na żądanie Zygmunta Płonczyńskiego wierzyciela rozporządzono taksę dóbr, przeto jeżeli ta sporządzoną zostanie, licytacja wywołaną będzie od ceny taksą wykryć się mającej, a w braku licytantów od 2/3 części takowej. W razie nie sporządzenia taksy przez rzeczonego wierzyciela, licytacja wywołaną zostanie od rs. 50,000, a w braku licytantów od 2/3 części takowej

Radom d. 28 Lutego (12 Marca) 1869 r.
Szczuka.

W terminie powyższym, sprzedaż stanowcza nie odbyła się dla zaszłych sporów, po usunięciu takowych, Romuald Podczaski aktem przed Włodzimierzem Kretkowskim Rejentem w Warszawie, w dniu 29 Września (11 Paździercika) r. b. sporządzonym prawa swe do sum rs. 14,850 i rs. 200 z procentami poszukiwanych, w drodze subhastacji dóbr Skotnik ustąpił na rzecz Domu Handlowego S. A. Fraenkel w Warszawie pod Nr. 602 zamieszkanie mającemu; dalsze więc popieranie sprzedaży dóbr Skotnik na rzecz tegoż Domu Handlowego reprezentowanego przez swego Naczelnika Antoniego Laskiego u Władysława Jawornickiego Patrona Trybunału w Radomiu, zamieszkanie prawne obrane mającego nastąpi. Do sprzedaży stanowczej oznaczony jest nowy termin na dzień 20 Stycznia (1 Lutego) 1870 r. godzinę 10 z rana, która to przedaż odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Radom d. 2 (14) Grudnia 1869 r.
Szczuka.

N.D. 9191. Wiadomo czynię, ż w dniu 8 (20) Grudnia r. b. o godz. 10 z rana za Żelazną bramą szafa machoniowa i kredens jesionowy. a o godz 11 z rana na Nowem mieście meble jesionowe, garderoba męzka i damska, świecznik, rądle, mozdzierz, żelazko mosiężne, olej. kreda i t. p, w dniu 9 (21) t. m. i r. o godz. 10 z rana na Starem mieście książka biblja ewangelicka w roku 1576 drukowana, zaś w dniu 12 (24) Grudnia t. r. o godz. 11 z rana meble jesionowe, garderoba damska i męzka, to jest: suknie jedwabne i perkalikowe, frak, 2 kołdry. okrycie, parasol i t. p. w Warszawie jako placach głównych targowych w drodze egzekucji zajęte ruchomości, przez publiczną licytację sprzedane będą.

J. *Orłowski* Komornik.

N. D. 9178. Prawnie zajęte w egzekucji sądowej ruchomości, jako to: lichtarze mosiężne. świecznik, pająk, lustro. zegar, meble jesionowe, naczynia kuchenne, książki hebrajskie w dniu 8 (20) Grudnia 1869 roku o godz. 12 z południa na placu targowym Muranów; meble jesionowe, fotel, szafa jesionowa w dniu 10 (22) Grudnia 1869 r. o godzinie 20 z rana na placu przed Lwem zwanym w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Warszawa d. 4 (16) Grudnia 1869 r.
M. *Chraszczewski*, Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. *9100. Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Симъ вызываетъ Герша Гершеновича, шапника, прежеѣ въ городѣ Плоцкѣ проживающаго, а въ настоящее время изъ мѣста пребыванія неизвѣстнаго, дабы въ продолженіи 30 дней, отъ дня настоящаго вызова, явился въ здѣшнемъ Судѣ для выслушанія приговора Апеляціоннаго Суда Царства Польскаго по дѣлу его послѣдовавшаго, въ противномъ же случаѣ, будетъ съ нимъ поступлено по закону.

Г. Плоцкъ, Ноября 3 (15) дня 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

* * *

Zapozywa Hersza Girszonowicza czapnika, poprzednio w mieście Płocku zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, iżby się w ciągu dni 30 od daty niniejszego zapozwu licząc, stawił w Sądzie tutejszym, do posłuchania wyroku Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego, w sprawie jego zapadłego, w przeciwnym bowiem razie, postąpionem z nim będzie podług prawa.

Płock dnia 3 (15) Listopada 1869 roku.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. 9174 *Судъ Исправительной Полиціи въ Яновѣ.*

Вызываетъ симъ Хаю Гамерманъ, жену Кельмана Гамермана, постоянную жительницу города Люблина, а временно въ семъ году проживающую въ м. Модлибожице,, въ настоящее же время неизвѣстную по мѣстѣ проживаніи, дабы въ теченіи 30 дней явилась въ семъ Судѣ, въ противномъ случаѣ, поступлено съ нею будетъ по закону.

г. Яновъ, дня 27 Нояб. (9 Декаб.) 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Махниковскій.

* * *

Zapozywa Chaję Hamerman, żonę Kielmana Hamerman, stałę mieszkankę miasta Lublina, która czasowo w r. b. zamieszkiwała w mieście Modliborzycach, a obecnie z pobytu nie jest wiadomą, iżby dla złożenia tłomaczenia w swej sprawie w Sądzie tutejszym w dniach 30 stawiła się, gdyż wrazie przeciwnym, postąpioną z nią będzie podług prawa.

Janów, 27 Listopada (9 Grudnia) 1859 r.
Sędzia Prezydujący, Machnikowski.

N. D. *9137. Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Калишѣ.*

Предлагаетъ Рыфкѣ Высникъ, постоянной жительницы города Калиша, въ настоящее время съ мѣста своего жительства неизвѣстной, явится въ здѣшнемъ Судѣ въ продолженіи 30 дней, ибо по истеченіи означеннаго срока, будетъ съ нею поступлено законамъ.

г. Калишъ 25 Нояб. (7 Декаб.) 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Бромирскій.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.